

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

23. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

11. ČERVNA 2017

Z obsahu:

Emauzy, cesta naděje
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 24. května 2017
- strana 2 -

**Blahoslavený Eduard
Grzymała (1906-1942)**
Libor Rösner
- strana 4 -

Pít z Pramene lásky
Hanna a Xavier
Bordasovi
- strana 6 -

**Šikanování psychologů
nevyznávajících
genderovou ideologii**
- strana 7 -

**Cesta Božské
Prozřetelnosti**
Erich Maria Fink
- strana 8 -

**Zasvěcení Aleppa
Panně Marii Fatimské
je závanem naděje**
- strana 9 -

**Z duchovních deníků
Alice Lenczewské -
Jsem skrytý v Hostii**
- strana 10 -

**Suma o darech
svatého Josefa (71)**
- strana 11 -

Lucie vypráví o Fatimě (6)
- strana 12 -

Emauzy, cesta naděje (Lk 24,13-35)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci 24. května 2017,
náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Dnes bych se rád pozastavil nad zkušeností dvou emauzských učedníků, o kterých mluví evangelista Lukáš (srov. 24,13-35). Představme si tu scénu: Cestou se ubírají dva zklamaní a zarmoucení muži v přesvědčení, že za sebou nechávají hořkost jedné epizody života se špatným koncem. Před oněmi Velikonocemi byli plni nadšení, přesvědčení, že ony dny budou v jejich očekáváních i pro naději veškerého lidu rozhodující. Zdálo se, že Ježíš, kterému svěřili své životy, konečně stanul před rozhodující bitvou. Nyní, po dlouhém období příprav a skrytosti, měl vyjevit svoji moc. Toto očekávali, a nestalo se tak.

Oba poutníci chovali pouze lidské naděje, které jsou nyní rozbity na padrť. Kříž vztyčený na Kalvárii byl nejvýmluv-

nějším znamením porážky, která nebyla v jejich prognózách. Pokud by onen Ježíš opravdu byl podle Božího srdce, museli dojít k závěru, že Bůh je bezmocný, vydán na pospas rukám násilníků a neschopen odporovat zlu.

Onoho nedělního rána tak tito dva učedníci opouštějí Jeruzalém. Ještě mají před očima pašijové události a Ježíšovu smrt, a v duši se s těmito událostmi úporně potýkají během povinného sobotního odpočinku. Slavnost Paschy, která měla dát zaznít zpěvu osvobození, se proměnila v nejbolestnější den jejich života. Opouštějí Jeruzalém, aby šli jinam, do poklidné vesničky. Působí dojmem lidí, kteří mají v úmyslu zbavit se palčivých vzpomínek. Sklíčení se tedy vydávají na cestu. Tento scénář – totiž cesta, která je důležitá už v evangelním podání – se stává ještě dů-

ležitější nyní, kdy se začínají odvíjet dějiny církve.

Setkání Ježíše s oněmi dvěma učedníky vypadá zcela náhodně; jako mnohá podobná setkání, ke kterým v životě dochází. Oba učedníci jdou pohrouženi do svých myšlenek a kdosi neznámý se k nim připojí. Je to Ježíš, ale jejich oči nejsou s to Ho rozpoznat. Ježíš tedy zahajuje svou „terapii naděje“. Na této cestě se uskučňuje terapie naděje. Kdo ji dává? Ježíš.

Nejprve se ptá a naslouchá: náš Bůh není vtíravý. I když zná důvod jejich zklamání, dává jim čas, aby mohli hluboce zpytovat onu hořkost, která je spoutávala. Vyplyne odtud vyznání, které je reférem lidského života: „My jsme však doufali... doufali jsme, ale...“ (srov. v. 21)

Pokračování na str. 5

Nezapomněli jsme dnes říci našemu Trojedinému Bohu, jehož právě slavnostně uctíváme v celé církvi, že ho milujeme z věčnosti za milosti, kterými nás obdařil? Neměl by v našem životě uplynout den bez tohoto našeho vyznání lásky – a může to být jeden z plodů jubilejního fatimského roku. Vždyť tak to dělaly i fatimské děti, jak svědčí Lucie ve svých vzpomínkách. (str. 12-13)

Jistě přijde také den, kdy půjdeme ve své lásce ke svému Spasiteli až tak daleko, že k tomuto vyznání lásky přidáme dovětek: „Přichází chvíle, abych i já dal něco Tobě“ – tak jako to napsal z Dachau blahoslavený P. Eduard Grzymała v dopise farníkům. (str. 4-5) K podobně velkým obětím je však třeba duchovně dorůst, a to i skrze malé oběti. Cestu k dosažení cíle netřeba připomínat... Avšak měli bychom si v tomto týdnu hlouběji uvědomit, co pro nás znamená život Nejsvětější Trojice a její vrcholný projev lásky k člověku – dar Eucharistie, jež vyvěrá z výkupné Ježíšovy oběti na kříži.

Editorial

Také svátost manželství nutně čerpá svoji sílu ze společné modlitby, jejímž vrcholem je účast na mši svaté a spojení vlastních rodinných starostí, trápení, radostí a strastí s Ježíšovou eucharistickou obětí. Z Eucharistie manželství rovněž čerpá sílu k neustálému upevňování nerozlučitelného svazku lásky, jenž je právem považován za „ikonu Nejsvětější Trojice“. (str. 6-7) I proto můžeme dnešní svátek svým způsobem považovat také za „duchovní svátek manželů“.

O tajemství slavnosti Těla a Krve Páně bylo již i na stránkách Světla napsáno hodně. A přesto lze vždy objevit něco nového. Při četbě z duchovních deníků polské mystičky Alice Lenczewské nás mohou přimět k zamyšlení Ježíšova slova o tom, zda k mešní oběti přicházíme jen kvůli Jemu samotnému. (str. 10) Nezajímá nás kněz, ani někdo či něco jiného...? Ježíš je nad vším lidským, a vydává-li se všanc skrze osobu kněze, pak jistě

počítá i s možnou lidskou slabostí a nedokonalostí, ale žijí po lásce svých dětí.

Pohlédneme-li do dějin svátku Božího Těla, odhalíme velkolepé působení Boží Prozřetelnosti. (str. 8-9) Vše, co nakonec vedlo k ustanovení svátku, se jeví jako odpověď Boží na vyznání víry katolické církve o trvalé přítomnosti živého Ježíše ve svaté Eucharistii. Můžeme to považovat rovněž za důkaz, že vyznání víry v Trojediného Boha a v jakékoliv tajemství s Ním spojené nezůstane nikdy bez odezvy ze strany Boží.

Možná nám vyvstávají v tuto chvíli na mysl tak trochu bezděky Mojžíšova slova z dnešního prvního čtení, která můžeme přetransformovat na sebe v souvislosti s předchozím: „Pane, jestliže jsem našel u tebe milost, pojď životem spolu se mnou. Ano, jsem člověk tvrdé šíje, ale odpusť mi mou vinu i můj hřích a přijmi mě jako své dědictví.“ Budou-li tato slova vyřčena s upřímným srdcem a touhou po Boží přítomnosti v našem životě, Boží Prozřetelnost je jistě nenechá ležet ladem...

Daniel Dehner

Vyprav se za Mistrem spolu s židovským předákem Nikodémem. Tento farizej poznává, že zneuznání, kterého se Ježíšovi dostává od jeho vrstevníků, je plodem předsudků a zaujatosti. Nikodém překonal předsudky, ale nezbavil se strachu z veřejného mínění. Proto přichází tajně pod pláštěm noci, ale se srdcem, které upřímně hledá pravdu. Jak uvidíš, Ježíš ho za jeho opravdovou snahu odmění tím, že mu poodhalí tajemství o vnitřním Božím životě. Zkoumej cestou sám sebe, nakolik se dokážeš vymanit z nátlaku zevšeobecnělých názorů a postojů a dát přednost upřímnému hledání pravdy u nejvlastnějšího pramene. Pravda nezáleží na množství těch, kteří se na ní shodují, ale na věrohodnosti pravého svědka. A tím je Ježíš Kristus.

Nikodém nezačíná rozhovor otázkou, ale vyznáním: *Víme, že jsi přišel od Boha a že Bůh je s tebou.* Ale Ježíš dobře ví, že tento upřímný Izraelita by se především rád dověděl něco bližšího o Božím království, a sám mu vychází vstříc. Jelikož mluví se vzdělaným učitelem, může mu svěřit něco, co zatím nikomu nesdělil: skutečné Boží království není z tohoto světa, ale je ve zcela jiné rovině bytí a života. Vstoupit do této roviny je možné jedině novým zrozením. Ale pro Ježíšova hosta, který zatím myslí jen v lidských kategoriích, se něco takového zdá nepochopitelné. Nevzdávej se však a neodcházej, jestliže hned neporozumíš. Už jen to, že můžeš být přítomen rozhovoru o tak velkém tajemství, je vzácným Božím darem. Neodmítej takový dar jen proto, že se ti zdá těžší, než můžeš unést.

Soustřeď se na Ježíšovo vysvětlení.

Aby ses narodil pro nový život, nemusíš se vrátit do matčina lůna, ale musíš se ponořit do křestní vody. Ta je svátostným znamením **vnitřního znovuzrození z Ducha Svatého**. Je to tentýž Duch, z něhož Matka Boží počala Božího Syna. A tak život, pro který se rodiš křtem, je tentýž božský život, je to život v Bohu a s Bohem.

Máš právo se zeptat spolu s Nikodémem: *Jak se to může stát?* Především si uvědom, že skutečnost, o které Pán mluví, přesahuje všechny tvé dosavadní představy i všechnu tvou zkušenost. Kdyby ses chtěl pohybovat jen v tom, co ti připadá jasné a samozřejmé, pokoušel by ses

Tajemství Božího života

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní slavnosti*

Tak Bůh miloval svět, že dal svého Syna.

oklestit Boha a jeho tajemství tak, aby se vměstnal do lidské omezenosti. Musíš se rozhodnout, zda budeš nadále více spoléhat jen na své poznání a zkušenost, nebo začneš stavět na věrohodném svědectví Božího Syna. *On mluví o tom, co zná, a dosvědčuje to, co viděl.* Je to zkušenost a poznání *Syna člověka, který sestoupil z nebe, kde od věčnosti přebýval v Otcově lůně.*

Ježíš dobře ví, že nemůžeš zde na zemi proniknout svým poznáním k podstatě a nesmírné hodnotě darované účasti na Božím životě, proto ti nabízí, abys ho zhodnotil podle **ceny**, jakou za něj platí sám Bůh: *Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozrozeného Syna, aby nikdo, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život.* Pro tento vznešený a věčný život, jehož máš být spoluúčastníkem, se angažuje Bůh celou svou trojjedinou bytostí: **Otec**, který tě stvořil, obětuje svého jednorozrozeného Syna; **Syn** bude pro tebe povýšen na dřevo, aby se **Duch**, zdroj Božího života, mohl stát i tvým životem. Jak vidíš, této nejsvětější a nejstředější Trojici od věčnosti nic tak neleželo na srdci jako touha mít tě u sebe a v sobě, v samém lůně věčného Božího života.

I kdyby se ti však sebevíce zdálo, že už to chápeš, mylíš se, stojíš ve skutečnosti sotva na prahu předtuchy závrtné skutečnosti, kterou ti Bůh připravil a která tě očekává, aby tě jednou sytila a blažila po celou věčnost. Zatím nemáš jinou možnost, než říct a vyznat: **Věřím a přijímám.** Bez této víry, která dobrovolně souhlasí a přijímá, nemohl by pro tebe udělat nic, i navzdory všemu, co pro tebe již podstoupil. Kdo nepřijímá, *sám se odsoudil*, protože dává přednost tmě, odvrací se od *Světla* a jeho skutky nemohou být dobré.

Myslíš však, že bys mohl dostat velkodušnější a výhodnější nabídku? Myslíš, že by za tebou mohl přijít někdo větší, než tento *Bůh tak milosrdný a milostivý, Bůh velké lásky a věrnosti?* Komu bys

Liturgická čtení

1. čtení - Ex 34,4b-6.8-9

Mojžíš časně ráno vstal a vystoupil na horu Sinaj, jak mu přikázal Hospodin; v ruce měl dvě kamenné desky.

Tu sestoupil Hospodin v oblaku, (Mojžíš) se tam vedle něho postavil a vzýval Hospodinovo jméno. Potom (Hospodin) prošel kolem něho a zvolal: „Hospodin, Hospodin, Bůh milosrdný a milostivý, shovívavý, velmi laskavý a věrný!“

Mojžíš se rychle vrhl k zemi, klaněl se a řekl: „Pane, jestliže jsem nalezl u tebe milost, ať jde Pán uprostřed nás. Ano, je to lid tvrdé šíje, ale odpusť naši vinu i náš hřích a přijmi nás jako dědictví.“

2. čtení - 2 Kor 13,11-13

Bratři, žijte radostně, zdokonalujte se, buďte přístupní napominání, buďte svorní, žijte v pokoji, a Bůh, dárce lásky a pokoje, bude s vámi. Pozdravte se vespolek křesťanským políbením. Pozdravují vás všichni věřící. Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství Svatého Ducha s vámi se všemi!

Evangelium - Jan 3,16-18

Ježíš řekl Nikodémovi: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozrozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozrozeného Syna Božího.“

chtěl dát přednost před touto přesvatou Trojicí, která je nejen plností bytí a života, ale která ti ze své plnosti dala i tvůj život a tvé bytí a nyní k tobě posílá Syna s nabídkou věčné adopce do vznešené Boží rodiny?

Poděkuj božské Trojici za její lásku, poděkuj za dar víry, který ti umožňuje překročit svou lidskou malost a omezenost a spojit se s ní. Žij v tomto nejvznešenějším společenství *radostně, zdokonaluj se, a milost Pána Ježíše Krista, láska Otcova a působení Ducha Svatého bude stále s tebou.*

Bratr Amadeus

Blahoslavený Eduard Grzymała (1906–1942)

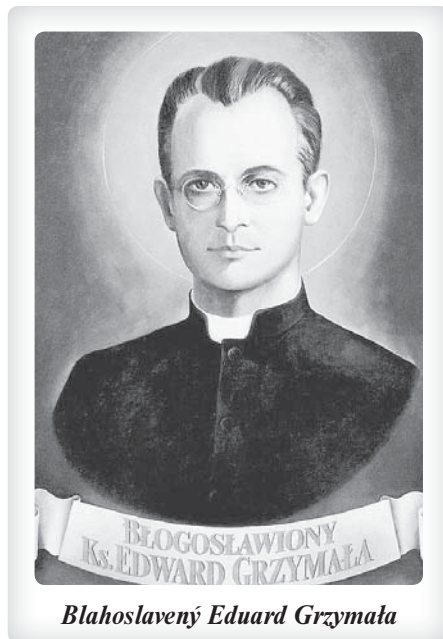
Dne 13. června 1999 beatifikoval Jan Pavel II. při své návštěvě Varšavy skupinu 108 svých rodáků, kteří během 2. světové války zahynuli v německých koncentračních táborech. Byli mezi nimi laici, řeholníci a řeholnice, diecézní kněží. Jedním z nich byl P. Eduard Grzymała. Jejich liturgická památka připadá na 12. červen.

Narodil se 29. září 1906 v hájence u obce Kołodziaż, kde byl jeho otec lesníkem. Protože nikde v okolí nebyla škola, vyučovali ho rodiče. Od mala lnul ke knihám, byl prý často s knížkou v ruce vídán i při pasení krav.

V necelých 15 letech opustil Eduard (polsky Edward) proti otcově vůli rodnou hájenku a hnán touhou po studiích odjel do Varšavy studovat obchodní školu. V polské metropoli však setrval pouze rok – z finančních důvodů musel přesídlit do Włocławku na tamní gymnázium. Také zde třel bídu s nouzí, ale díky přimluvě profesora morální teologie P. Antonína Bogaňského našel bydlení u jisté Janiny Zalewské, jež se mu stala druhou matkou. Aby nebyl závislý jen na její dobrodě, přivydělával si doučováním slabších spolužáků (až 29), a to hned několika předmětů. Krom výjimečných intelektuálních schopností ho zdobila i výjimečná zbožnost. Nebylo tedy divu, že v roce 1926 vstoupil po úspěšné maturitě do włocławského kněžského semináře. V doporučujícím dopise P. Bogaňského stála mj. i douška, že s mladíkovou osobou mohou nadřazení spojovat ty nejlepší naděje. Pisatel netušil, jak přesná byla jeho předpověď. Jeho student se dostal až k účtě oltáře...

První dva roky studia prožil v neustálých otázkách stran správnosti zvolené životní dráhy. Z těchto duchovních bojů nakonec vyšel s jistotou, že ho Bůh opravdu volá ke kněžství. „*Bud' svatý a poslušný, dbej o to, abys neztratil čistotu srdce,*“ zapsal si tehdy do svého deníku. Studium zvládal přímo skvěle, projevil zvlášť velké nadání na jazyky, vbrzku hravě zvládl francouzštinu, italštinu, němčinu, španělštinu a angličtinu, pochopitelně i řečtinu s latinou a také hebrejštinu. Poté, co 14. června 1931 přijal z rukou

biskupa Karola Mieczysława Radoňského kněžské svěcení, stal se jeho první farností Tuliszków. Ale už po pár měsících byl poslán na studia do Říma, kde na Gregorianě v roce 1935 obhájil dok-

Blahoslavený Eduard Grzymała

torát z kanonického práva. Jeho zájem však byl mnohem širší, lákalo ho zejména zevrubnější studium Bible, proto z vlastního rozhodnutí docházel i na přednášky exegetiky, archeologie či dějin umění. To vše mu pomohlo k tomu, aby se mohl velkou měrou podílet na překladu Nového zákona do polštiny.

*„Jsem vděčný svému Spasiteli
za všechny milosti, které mi dal.
Přichází chvíle,
abych i já dal něco Jemu.“*

* * *

*„Bůh je s námi, když žijeme,
i když umíráme.
Kdo věří v Boha, nikdy nezahyne.
Ještě jednou děkuji za vše,
myslím na Vás na všechny
a modlím se za Vás.“*

V témže roce se vrátil zpět do vlasti. Nejprve působil jako kaplan ve farnosti Lipno, avšak po konfliktu s místní prezidentkou Katolické akce musel přesídlit do Konina. Jako prefekt místního gymnázia se svým studentům věnoval i mi-

mo školu, duchovně je vedl, zval k sobě domů, nejednomu finančně vypomáhal. Stal se vyhledávaným kazatelem, při jeho kázáních praskal kostel ve švech. Věřící cítili, že ač je jejich mladý kaplan v otázkách hříchu či lidských práv nekompromisní a radikální, záleží mu na každém z nich kolikrát i víc než jim samotným. Farníci psali petice biskupovi, aby P. Eduarda ve farnosti ponechal, čímž oponovali dopisům farářovým, jež naopak svého ordináře žádal, aby toho „*polského Savonarolu*“ přemístil, neboť „*je k nesnesení*“ a „*na jeho radikální kázání přicházejí i komunisti, kteří ho nazývají »svým knězem«*“. Farářovo slovo mělo větší váhu. P. Grzymała byl nucen odejít do Kalisze, leč i odtud se musel zakrátko stěhovat – rovněž z důvodu své radikálnosti.

Staronovým působištěm se mu stal Włocławek. Biskup Radoňski jej zahrnul několika důležitými funkcemi, mj. jej jmenoval druhým sekretářem kurie, čímž deklaroval svůj názor na něj.

Po vypuknutí 2. světové války a obsazení země Němci a Sověty se Włocławek dostal do německého područí. P. Eduard přesídlil do Kujavského Alexandrowa. Biskup Michal Kozal, jež nahradil do Londýna emigrujícího biskupa Radoňského, ho jmenoval generálním vikářem. P. Eduard se staral o ukrývající se kněze a bohoslovce převezené do internačního tábora pro klérus v klášteře Łąd, kde skončil později i biskup Kozal (zemřel mučednickou smrtí v Dachau a později byl beatifikován). Veškerá tíha teď ležela na bedrech mladého generálního vikáře, jež v doprovodu kostelníka objížděl diecézi, aby po domech tajně sloužil mše svaté, zpovídal a vyučoval. To vše až do 26. srpna 1940, kdy jej zatklo gestapo. „*Je to vůle Boží,*“ řekl sestrám, u nichž pobýval. Tři dny nato byl převezzen do Sachsenhausenu, poté jako vězeň č. 22664 do Dachau, kde byl spolu s 1779 dalšími polskými kněžími umístěn na blok č. 26 (868 z nich válku nepřežilo).

Podle svědků neustal od svého apoštolátu ani v Dachau, přednášel na různá teologická témata, vedl disputace, přičemž udivoval svým rozhledem a jasnou

myslí. Ani za ostatními dráty nepřestal být nekompromisním „polským Savonarolou“, za což si vysloužil nejednou bití od kápů či samotných esesáků. Když jej jednou zkopali za to, že hovořil o jménu Ježíš, svěřil se spoluvězněm: „Jsem šťastný, že jsem mohl trpět pro Ježíšovo jméno.“ Kněžím bylo povoleno psát dopisy, v jednom takovém napsal P. Eduard svým farníkům: „Jsem vděčný svému Spasiteli za všechny milosti, které mi dal. Přichází chvíle, abych i já dal něco Jemu.“

Pokorně přijímal všechna příkoří, chápal je jako Boží vůli, modlil se i za své vězňatele, dokonce se dělil se spoluvězni o mizivé příděly, jež dostával. Když v září roku 1941 odmítl spolu s ostatními kněžími (kromě dvou či tří) nabídku stát se *Volkdeutschem* čili etnickým Němcem, a získat tak jistá privilegia, přišel přísný zákaz jakékoli náboženské činnosti v táboře. Kněžím byly sníženy příděly, takže začali postupně umírat hladem. P. Grzymała cítil, že se blíží jeho konec. Hlad, úmorná dřina, zima a nemoc způsobily jeho totální vyčerpání, takže při jednom nástupu na „apelplacu“ zkolaboval. Byl přenesen na táborovou ošetřovnu, kde se po pár dnech dal dohromady. Vrátil se zpět na blok č. 26, krátce nato však byl přemístěn na blok č. 29 určený práce neschopným. Lidi z tohoto bloku vozili nacisté v rámci *Akce T4* (fyzická likvidace postižených a beznadějných případů) do rakouského zámku Hartheim, kde je vraždili. Dne 10. srpna 1942 byl do jednoho takovéhoho transportu přidělen i P. Eduard Grzymała. Tehdy byl naposled spatřen, jak stojí v řadě vězňů na rampě u transportního vlaku...

Následovalo pokaždé totéž: Vězni byli na nádraží v Mauthausenu či Linzi přesazeni do nákladních aut, která je měla dovézt do Hartheimu. Nikdy tam však nedojeli. Nákladní vůz byl speciálně upravenou plynovou komorou. Do jeho útroby byly zavedeny hadice, jimiž tam proudily zplodiny motoru. Za pár minut bylo po všem. Těla pak byla spalena v krematoriu a popel rozsypan na okolních polích.

„*Bůh je s námi, když žijeme, i když umíráme. Kdo věří v Boha, nikdy nezahyne. Ještě jednou děkuji za vše, myslím na Vás na všechny a modlím se za Vás.*“ (Z dopisu farníkům z Dachau z 19. dubna 1942)

Zjevení Královny míru

„*Drahé děti! Nejvyšší mi dovolil, abych vás opět zvala k obrácení. Děti moje, otevřete svá srdce milosti, ke které jste všichni zváni. Buďte svědky míru a lásky v tomto nepokojném světě. Váš život probíhá zde na zemi. Modlete se a snažte se, abyste skrze modlitbu dychtili po nebi a nebeských věcech, a vaše srdce uvidí vše jinak. Nejste sami, já jsem s vámi a přimlouvám se před svým Synem Ježíšem za vás. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!*“

Medžugorje, 25. května 2017

Emauzy, cesta naděje

– dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

Kolik zármutku, kolik nezdaru a ztroskotání se vyskytuje v životě každého člověka! V podstatě jsme všichni tak trochu jako oni dva učedníci. Kolikrát jsme v životě doufali, kolikrát jsme měli pocit, že jsme krok od štěstí, a potom jsme se zklamání ocitli na dně. Ježíš však provází všechny malomyslné, krácející se svěšenou hlavou. Chodí s nimi diskrétně a dokáže vracet naději.

Ježíš k nim promlouvá především skrze Písma. Kdo bere do rukou tuto Boží knihu, nesetká se s příběhy snadného hrdinství a oslnivě podmanivých tažení. Pravá naděje není nikdy laciná, vždycky vede skrze porážky. Kdo netrpí, asi naději ani nemá. Bůh si nelibuje v tom, aby byl milován jako nějaký vojevůdce, který svůj lid táhne k vítězství a přitom utápí v krvi svoje nepřátele. Náš Bůh je nepatrným světlem, které září za chladného a větrného dne, a třebaže se jeho přítomnost na tomto světě zdá křehkou, Bůh si zvolil místo, kterým všichni opovrhujeme.

Ježíš pak opakuje před oběma učedníky *kardinální gesto každé Eucharistie*: vezme chléb, požehná, láme a dává. Nevyjadřuje snad tato řada gest celý Ježíšův úděl? A není snad každá Eucharistie také znamením toho, čím má být církev? Ježíš nás bere, žehná, „láme“ náš život – protože láska neexistuje bez oběti – podává druhým, nabízí druhým.

Ježíšovo setkání s dvěma emauzskými učedníky je náhlé. Obsahuje však celý úděl církve. Sdílujeme nám, že křesťanské společenství není uzavřeno v opevněné tvrzi, ale ubírá se tím nejvíce vitálním prostře-

dím, kterým je cesta. Na ní potkává lidi s jejich nadějemi a zklamáními, někdy zdrcujícími. Církev naslouchá příběhům všech, jak vystupují ze schránek svědomí, aby pak podávala Slovo života a dosvědčovala lásku věrnou až do konce. A tehdy se srdce lidí opět rozhoří nadějí.

Všichni jsme ve svém životě měli těžké a temné chvíle, kdy jsme šli sklíčení, zahloubání, bez vyhlídek a před námi byla jenom zeď. Ježíš je vždycky vedle nás, aby nám dodal naději, rozehrál naše srdce a řekl: „Jdi dál, jsem s tebou, jdi dál.“ V tom spočívá celé tajemství cesty do Emauz, že totiž i skrze zdánlivá protiventství jsme nadále milováni a Bůh nás nikdy nepřestává mít rád. Bůh vždycky kráčí s námi, vždycky, i v těch nejbolestnějších chvílích, v těch nejošklivějších chvílích i ve chvílích porážky – Pán je tam. A toto je naše naděje. V této naději jdeme vpřed. Vždyť On je vedle nás a jde s námi vždycky!

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikan

Pít z Pramene lásky

Ježíš Kristus způsobuje, že se žena a muž ve chvíli přijetí svátosti manželství stanou manžely. Skrze tuto svátost Bůh sjednocuje novomanžele nerozlučitelným svazkem lásky, je stále spolu s nimi a tvoří tak „ikonu Nejsvětější Trojice“.

Manželství je cestou ke svatosti

Manželé nesmí zapomínat, že ve svátosti manželství je s nimi vždy přítomný Ježíš Kristus a že nejdůležitějším cílem jejich života je dozrávání k lásce, čili svatost. Svátý otec František zdůrazňuje nadpřirozený rozměr svátostného manželství a píše o něm: „Dobře žité rodinné společenství je opravdovou cestou posvěcování v normálním životě a mystického růstu, prostředkem vnitřního sjednocení s Bohem.“ (*Amoris laetitia*, 316) Manželský slib pokládá za jisté, že jediným pramenem vzájemné lásky, věrnosti a úcty manželů je Ježíš Kristus stále přítomný ve svátosti manželství. Ale nesmíme zapomínat, že Kristova láska je přítomna v srdcích manželů pouze tehdy, když se trvávají ve stavu milosti posvěcující. Proto jejich nejdůležitější starosti a povinnosti musí být okamžitě povstát z každého těžkého hříchu a přistoupit ke svátosti pokání. Vzájemná láska manželů zakořeněná v lásce Kristově se rozšiřuje na děti a na další příbuzné, rovněž na širší okruh společenství. Pokud se manželé snaží překonávat svoji pýchu a sobectví, pokud stále více dovolují, aby byl Kristus jediným Pánem jejich života, tehdy jejich svatost roste. Začínají si tehdy všimnout nových horizontů svého svazku. Tehdy získávají jistotu víry, že v jejich manželské jednotě je přítomný Kristus. Milují Krista, který má rysy manžela, manželky. Milují toho druhého bez nároků a nesobecky, touží jenom po jediném: aby zcela patřil, patřila Bohu. Protože pouze ve sjednocení s Kristem je láska muže a ženy opravdová a nikdy neskončí. Avšak svatost v manželství není jednoduchý a prostý cíl, poněvadž svazek tvoří dvě osoby s různým charakterem a odlišným životním příběhem. Lásky se v manželství dosahuje jen tehdy, když osoba v něm žijící vejde opravdově na cestu svatosti (roste v pokoře a trpělivosti) a když se celou duší bude starat o svatost manžela, manželky.

Je třeba si položit otázku, zda se já modlím a obětuji se, aby se ten druhý v manželství víc otevřel přítomnosti a působení Boha. Bez Krista si muž a žena ponechání sami sobě stěží ve všem poradí. Proto je nutná modlitba. Připomíná nám to svátý Maxmilián: „Ptali se jednou Napoleona, co je zapotřebí k tomu, aby byla vyhrána bitva. Ten odpověděl: »Jsou potřebné tři věci: peníze, peníze a ještě jednou peníze.« Stejně tak, když jde o posvěcení duši, je potřebná modlitba, modlitba a ještě jednou modlitba.“

Věrnost v modlitbě

Když novomanželé stojí vedle sebe před oltářem a drží se za ruce převázané štólou, tehdy se poprvé jako manželé společně modlí. Od toho okamžiku si musí najít každý den čas a místo, aby se společně modlili. Může to být Eucharistie, Otčenáš, růženec, korunka k Božímu milosrdenství, breviář, adorace Nejsvětější svátosti nebo nějaká jiná modlitba. Známa jsou slova svatého Jana Pavla II.:

„Rodina, která se modlí sjednocená, sjednocená zůstane.“ Když se manželé společně modlí, otvírají srdce jedinému Prameni své lásky, kterým je Ježíš Kristus, skutečně přítomný v tajemství jejich svátosti manželství. Ti manželé, kteří se modlí čistým srdcem plným důvěry, dostanou dar nezníčitelné Lásky Boha Otce i Syna, čili Ducha Svatého, který je učiní schopnými takové lásky, která nikdy nepřestává. „Láska je trpělivá; láska je ochotná; není závistivá; láska se nevychloubá, nenadýmá se; nedělá, co se nesluší, nehle-

dá svůj prospěch, nerozčiluje se, nic nezalívá; neraduje se z nespravedlnosti, ale má radost z pravdy. Všechno omlouvá, všemu věří, ve vše doufá, všechno snáší. Láska nikdy nepomíjí.“ (1 Kor 13,4–8) Když mají manželé takovou lásku, překonají všechny těžkosti a krize a budou vždycky spolu.

Modlitba je jedinou nádobou, kterou manželé čerpají „Božskou vodu“ z pramene své lásky. Tím pramenem je Ježíš Kristus, vždy přítomný ve svátostném manželství. Pokud někdo z manželské dvojice zanedbá modlitbu, svátosti pokání a Eucharistie, tehdy se u něho nebo u ní zcela jistě objeví krize v nejrůznější podobě. Ať tehdy ten druhý z manželů mu (nebo jí) spěchá s okamžitou pomocí, zahrne ho (nebo ji) obzvláštní láskou vyjádřenou v modlitbě růžence a v Eucharistii. Modlitba za manžela (manželku), to je první frontová linie.

Když přijdou děti, tehdy mají manželé povinnost jim odevzdat největší dar, kterým je víra v Krista. Proto se rodiče musí se svými potěšeními každodenně modlit. Je to nejdůležitější povinnost. Proto si rodiče musí sestavit svůj denní plán tak, aby modlitba byla ústřední událostí pro celou rodinu.

Svátost manželství čerpá celou svou sílu z Kristovy výkupné oběti. Proto se manželé mají co nejčastěji účastnit mše svaté, spojovat s eucharistickou obětí všechny svoje starosti, trápení, radosti a strasti. Z božského Pramene lásky mají pít manželé po celý život, stejně jako během každé Eucharistie, tak i při modlitbě, a zvláště při adoraci Nejsvětější svátosti. Kde je pro manžele modlitba a Eucharistie každodenním chlebem, tam vznikají společenství sjednocená v lásce, čili skutečné domácí církve.

Pokyny Pána Ježíše k modlitbě

Sepsáno mystičkou Alicí Lenczewskou ve *Svědectví a Slově poučení*:

† Není cenná ta modlitba, ve které se prožívá vzrušení a radost, ale ta, která vyžaduje sebezápor a těžkosti a o ně se opírá. Setkání se Mnou je nejdůležitější chvíle tvého dne – jím je třeba všechno začínat. Tehdy bude čas a pokoj v srdci.

† Všechno, co je v tobě dobré a tvůrčí, se rodí ze Mne: ze stýkání se se Mnou v modlitbě, ze sjednocení se se Mnou

ve tvém životě. Ne z nauky o Mně, ne z morálních zásad a zákazů Desatera. Ne z tvých rozhodnutí a z účasti na náboženských obřadech.

† Všechno vzniká z Lásky, protože jen Láskou je tvůrčí. Sjednocuj se s Bohem – Láskou, aby tvoje duše rozkvetla všemi barvami lásky. Nic ti nenahradí Mne živého a opravdového, který jsem ve tvé duši a způsobuji dobro ve tvých myšlenkách, slovech a činech. Natolik působím, nakolik se se Mnou sjednocuješ a odevzdáváš se Mi. Nauč se prosit okamžitě o Mou pomoc, když se ve tvém srdci objeví něco zlého. Odevzdej Mi to.

† Všechno je plodem modlitby. Jaká je modlitba, takový je život: stav tvé duše i těla i tvoje činy – jejich způsoblost pro budování království Božího v lidských duších, pro záchranu těch, kteří hynou ve svých hříších. Všechno, co děláš svým srdcem, myšlením nebo dlaněmi – aby mělo smysl a hodnotu – musí začínat modlitbou a modlitbou končit, i v ní trvat. Modlitba, to je sjednocení se Mnou. A přece Já jsem počátek i konec všeho, co existuje: Alfa i Omega. Beze Mne nemůžeš udělat nic – nic, co obsahuje pozitivní hodnotu. Mnohé hyne, svět je pohrou-

žený do temnot, protože schází modlitba, chybí sjednocení se Mnou. Úsilí, práce, energie tak mnoha lidí obdařených Mými dary – vytváří špatné ovoce, otrávené jedem pekla, které je vždycky tam, kde chybí ochota obrátit se ke Mně s důvěrou v upřímné modlitbě. Kde chybí spoléhání se na mou moudrost a vůli. Kolik modlitby, tolik lásky, moudrosti a pokoje ve tvém srdci. Kolik jsi ode Mne přijala během modlitby, tolik můžeš dát – toho, co má cenu dávat – druhému člověku. Sama od sebe nemáš nic k dávání. Můžeš svým bratrům odkazovat jediné: mo- je dobro, svoji prázdnotu nebo zlo pekla.

† A tak se děje v závislosti na tom, jaký je tvůj život modlitby: její houževnatost, hloubka a vroucnost. A nemyslí si, že můžeš něco nahromadit ve svém srdci a potom to užívat podle vlastní vůle. Dobro, Láska, Moudrost je energie, která plyne z Božského Pramene, pokud jsi s ním spojena v modlitbě.

† Když se přede Mne postavíš v modlitbě, když se svým srdcem obracíš k Nebi, brána Nebes stojí otevřena před tebou a ty jsi v ní. A když ještě budeš na zemi, zúčastníš se života svatých a života samotného Boha. Tvá duše je v Nebi – v náruči

Otce, který stvořil Nebe i zemi, a všechny živé bytosti. Tehdy jsi živena Světlem Otce nezávisle na tom, ke kterému z obyvatel Nebe se obracíš. Všechno totiž žije a existuje v Otci a On je jediným dárce- m života, který existuje. Když stojíš v modlitbě na prahu Nebe, skrze tebe plynou prosby a bolest světa a skrze tebe plyne Boží milosrdenství na zem. Každá modlitba je výměna ubohosti světa za Boží milosrdenství. Je řečištěm, díky kterému ta výměna existuje. Čistota a svatost tvé modlitby působí, že to řečiště je průchodné. Že Bůh může posílat své milosti skrze tebe a zalévat svět svou Láskou. A očišťovat a dávat spásu a proměňovat svatosti Nejsvětější Trojice. Díky modlitbě bude zachráněno to, co odevzdáš Bohu, když jsi před ním.

† Když setrváváš přede Mnou v modlitbě, nepotřebuješ představivost, poněvadž Mne ve tvém vnitřním vidění znetvořuje. A nepotřebuješ myšlení, abys nacházela fakta z mého pozemského žití. Potřebné je jenom očekávání v lásce a v mlčení. Ono samo bude též radostí, než přijde.

*Z Miłujcie się! 1/2017 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Šikanování psychologů nevyznávajících genderovou ideologii

Ideologické postoje ohrožují svobodu vědeckého bádání, připomíná psychiatr z římské univerzity La Sapienza profesor Giuseppe Bersani. V Itálii na to v posledních letech doplácí psychologové, kteří se zabývají patologiemi spojenými s homosexualitou či otázkou vhodnosti svěřování dětí jednopohlavním párům. Proti těm, kdo se odvážili zveřejnit výsledky svých studií v této oblasti, probíhá v současné době přes deset disciplinárních procesů. Obvinění vznášejí regionální svazy psychologů. Prohřešek bývá definován jako „ignorance současného stavu poznání“. V obavách ze ztráty práce nebo oprávnění k výkonu povolání naprostá většina obviněných odvolává své názory a usiluje o zahlazení celé kauzy. Výjimku učinil známý milánský psycholog Giancarlo Ricci, který byl v minulých dnech obviněn lombardským svazem psychologů, protože poukázal na podstatný

význam přítomnosti matky a otce pro správný rozvoj dítěte.

Podle profesora Giuseppeho Bersaniho z římské univerzity La Sapienza se situace v Itálii povážlivě zhoršuje. Ohrožena je svoboda vědeckého bádání:

„Svoboda vědeckého výzkumu existuje, ale je tu také jistý blok, plynoucí z obav, že studium těchto otázek může být vnímáno jako postoj blízký homofobii. To je samozřejmě neopodstatněné. Vědecké bádání musí být z definice svobodné. Nelze provádět výzkum, který je předem zatížen předpoklady poznávacího či ideologického charakteru. Dnes to však bohužel není samozřejmé. Je vyvíjen silný nátlak, můžete být obviněni z obskurantismu či zpátečnictví, pokud budete zkoumat jisté situace, které ovšem lze poznávat objektivním způsobem. Vědecký výzkum musí být svobodný. Musíme si přát, aby ideologické vzorce a především politika neměly vliv na vědeckou práci,“ řekl Vati-

kánskému rozhlasu psychiatr z univerzity La Sapienza.

Profesor Bersani připomíná, že pokud jde o psychologické následky, jimiž se vyrůstání v jednopohlavním prostředí projevuje na dítěti, neexistují dostatečná data. Ta, která existují, jsou obvykle shromažďována takovým způsobem, aby potvrdila předem stanovenou tezi. Italský psychiatr rovněž zdůrazňuje, že genderová teorie není vědeckým modelem, nýbrž teorií založenou na ideologických předpokladech. Objektivní věda je s ní v rozporu. Pohlaví dítěte je určeno už během prenatálního vývoje pod vlivem genetikých a hormonálních činitelů. Je zřejmé, že výchovné, sociální a kulturní prvky mohou mít vliv na stupeň rozvoje potenciálu biologického pohlaví, avšak samotná definice pohlaví má čistě biologický charakter – zdůraznil profesor Bersani.

www.radiovaticana.cz, 20. 5. 2017

Cesta Božské Prozřetelnosti

Dějiny svátku Božího Těla ukazují působivým způsobem, jak Božská Prozřetelnost v dějinách církve spolupůsobí s vykonáváním úřadu nejvyššího pastýře. O to zřetelněji se to ukazuje také v nadčasovém rozměru tohoto svátku. Jeho zavedení papežem Urbanem IV. před 750 lety bylo nastavením výhybky, které přivedlo církev na cestu eucharistické úcty a vyzbrojilo ji pro velké různice v době reformace a osvícenství. Zrovna tak může dnes vést při překonávání krize víry spojené s obnovováním církevního života tam, kde uctívání Nejsvětější svátosti vedlo k „eucharistickému jaru“. Tak se vyjádřil papež Benedikt XVI. v roce 2010, když vysvětloval mimořádné okolnosti zavedení svátku Božího Těla.

„Cokoli svážeš na zemi, bude na nebesích svázané, a cokoli rozvážeš na zemi, bude na nebesích rozvázané.“ (Mt 16,19) Těmito slovy vyjádřil Ježíš „moc klíčů“, když svěřil apoštolu Petrovi – a jak věříme – i jeho následovníkům „klíče od nebeského království“. V dějinách církve můžeme pozorovat naprosto zvláštní způsob, jak Bůh plní tímto daný příslib. Vždy, když papež učiní rozhodnutí,⁽¹⁾ zdá se, že na to nebe odpovídá netušeným darem milosti. Často probíhá takový vývoj, který s překvapivou zřetelností má souvislost s předcházející iniciativou papeže. Člověk cítí, že nástupce sv. Petra se svými klíči může otevírat stavidla milosti.

Rozměr „moci klíčů“ obepínající svět

Výrazným příkladem je rozhodnutí papeže Benedikta XV., který v průběhu první světové války hledal útočiště u Matky Boží a udělil jí oficiálně titul „Královna míru“. Aby zvolání propůjčil liturgický ráz, uvedl je do Loretánské litanie. Nařízení bylo vydáno 5. května 1917. Současně nechal zhotovit Guidem Gallim bílou mramorovou sochu s titulem „Regina Pacis“. Ve smutném obličejí nebeské Matky se zrcadlí tragédie rozervaného lidstva. Socha na trůnu sedící „Královny míru a Panovnice vesmíru“ byla vystavena v římské bazilice „Santa Maria Maggiore“. Nedá se přehlédnout, že nebe „zareagovalo“ už několik dnů po rozhodnutí papeže. Dne 13. května 1917 začala zjevení Matky Boží ve Fatimě. Zjevila velký mírový plán, který přesahoval daleko za první světovou válku. A zase byl Petrův úřad zapojen do nabídky milosti Boží. Papež musel zasvětit svět Neposkvrněnému Srdci Mariinu, aby jej ochránil před ještě větším neštěstím. Zápas o zasvěcení světa, který papež Pius XII. nakonec zakončil 31. října 1942, ukazuje drama-

tičnost a současně celosvětový rozměr „moci klíčů“ římského pontifika. Jak je známo, po tomto slavnostním aktu se list obrátil. Přesně od tohoto okamžiku začal konec „Tisícileté říše“ nacistů.

IV. lateránský koncil a učení o „předpodstatnění“

Podobně se stalo při uvedení svátku Božího Těla. Předcházela mu rozhodnutí učení o Eucharistii na IV. lateránském koncilu v roce 1215. Vedena papežem Inocencem III. (1198–1216), církev definovala, že při mši svaté Boží mocí dojde k „proměnění podstaty“ chleba v Tělo a vína v Krev Kristovu. Učení o „předpodstatnění“, tzv. „transsubstanciaci“ nebylo zaměřeno na látkovou představu, jako by se při svatém přijímání „kousalo tělo zuby věřících“, jak to tenkrát někteří teologové formulovali. Filosofickým pojmem substance (podstata) se nemyslí právě fyzická věc, nýbrž umožňuje duchovní předpodstatnění, které věcem propůjčuje jejich stávající totožnost. Tak se zaměřuje učení o předpodstatnění na neviditelné, ale skutečné a při slavení mše svaté zůstávající přebývání celého živého Krista pod způsoby chleba a vína. K tomu stačí podle církevní nauky i ta nejmenší, jako taková ještě rozpoznatelná část eucharistických způsob. Tak vytvořilo učení o „předpodstatnění“ základ pro liturgické uctívání svaté Eucharistie mimo mši svatou. Teprve na tomto základě se mohly vyvinout modlitby a hymny, ale také vnější formy uctívání s monstrancí a procesím, které před 13. stoletím neexistovaly.

Prozřetelnost Boží v životě Urbana IV.

Nyní započatý vývoj ale nebyl následkem církevního rozhodnutí o nauce, nýbrž odpovědí Boží na vyznání církve o trvalé přítomnosti Ježíše Krista ve svaté Eu-

charistii. Ta nese od začátku znaky iniciativy nebe, milostiplného zásahu Božího do dějin církve.

Když asi 1400 účastníků koncilu v římském Lateránu v polovině listopadu 1215 schválilo hned jako první kánon nauku o transsubstanciaci, vyvolil si Bůh v Troyes, 180 km jihovýchodně od Paříže, mladého, asi šestnáctiletého Jacquese Pantaléona Anchera za svůj nástroj. Byl synem ševce, studoval v Paříži teologii, stal se nejprve kanovníkem v Laonu, v diecézi na severovýchodě Francie, a potom arcijáhmem v Lutychu. Když tamější biskup Robert de Thourotte přišel do styku s mystickými zážitky svaté Juliány (okolo 1192–1258), pověřil přezkoumáním svého arcijáhna. Spolu s jinými učenci došel Jacques Pantaléon k výsledku, že vidění, která začala už v roce 1209, jsou pravá, a radil svému biskupovi, aby Ježíšem chtěný svátek Božího Těla zavedl ve své diecézi. Ten se nechal přesvědčit a ve svém biskupství roku 1246 slavil svátek poprvé. O dva roky později poslal papež Innocenc IV. arcijáhna, kterého v létě 1245 poznal na prvním koncilu v Lyonu a velmi si ho vážil, jako svého delegáta do Vratislavi, aby tam vedl synodu hnězdenské církevní provincie. Potom, co tuto úlohu úspěšně splnil, povýšil ho papež roku 1251 na biskupa ve Verdunu. Tato diecéze byla velmi zadlužená, ale v průběhu několika málo let dostal Ancher situaci pod kontrolu. Pod dojmem jeho schopností ho jmenoval papež Alexander IV. v roce 1255 patriarchou jeruzalémským. Když papež v roce 1261 zemřel, nemohlo se osm zbylých kardinálů, rozštěpených do dvou táborů, po tři měsíce sjednotit na jednom kandidátovi ze svého středu. Pak zaměřili svoji pozornost na jeruzalémského patriarchu, který náhodou v těchto dnech prodléval na kurii. Dne 29. srpna ho zvolili za papeže, i když nebyl kardinálem a nepatřil ke konkláve.

Zavedení svátku Božího Těla v roce 1264

Ale Urban IV., jak se jako papež jmenoval, nepochopil ihned, co s ním vlastně Bůh zamýšlí. Potřeboval nový pokyn shůry, aby mohl poznat svoje povolání. Svoji rezidenci založil v Orvietu. Tu se mu ohlásil v roce 1263 jeden český kněz, který přispěchal z blízko položené Bolseny. Ve své zpovědi řekl papeži, co prožil při slavení mše svaté na hrobě svatého Kristina. Když rozlomil Hostii, ukápla krev na korporál a na oltářní kámen. Z každé kapky krve na něho pohlédla trním korunovaná hlava Vykupitele a tím byl zbaven své nevíry. Ve svém úleku sbalil plátno a uložil do jedné zásuvky v sakristii. Papež nechal tu věc prozkoumat a došel k víře v nadpřirozený původ té události. Jako výraz svého přesvědčení a církevního uznání tohoto zázraku uspořádal s oním korporálem procesi z Bolseny do Orvieta, kde na závěr lidu zázračnou relikvií požehnal. Urban IV. současně pochopil, že toto znamení se událo nejenom pro onoho kněze, který ve své krizi víry připutoval do Říma, ale v první řadě pro něho. Jako papež měl splnit přání Ježíšovo, přikázat pro celou církev svátek Těla a Krve Kristovy. K tomu ho Bůh přivedl nejdříve do Lutychu a nakonec ho ustanovil nejvyšším pastýřem církve. Dne 11. srpna 1264 uveřejnil odpovídající dekret, bulu „Transiturus de hoc mundo“. Tím svůj úkol splnil a zemřel už 2. října téhož roku.

V duchu letniční události

Papežská bula podtrhuje učení církve a zaměřuje velkou chválu na Nejsvětější svátost oltářní. A před vlastním nařízením ke každoročnímu slavení svátku Božího Těla ve čtvrtek po svatodušním oktavu odkazuje Urban IV. upřímně na to, jak „tenkrát“, když „ještě byl oděn menší hodností, přijal informaci, sdělenou mu díky Bohu některými katolíky, že Boží Tělo se má všeobecně slavit v celé církvi“. Na prvním místě tady zřejmě myslí svatou Juliánu z Lutychu. I když papež v tomto dokumentu ještě výslovně nemluví o procesích ulicemi mimo kostely, vyvinul se tento způsob veřejných shromáždění nakonec jako podstatný znak nového svátku. Například v Německu se konalo

první procesi Božího Těla v roce 1273 v bavorském Benediktbeuern. Věřící měli podle příkladu apoštolů naplněných Duchem Svatým odvážně vyjít do ulic a věčně vydávat svědectví o přítomnosti Kristově ve Svátosti oltářní. Tak to vysvětlila svatá Juliána. Současně jí bylo ve viděních ukázáno dopředu, jak budou eucharistické průvody s prapory a květinami v budoucnu vypadat.

Klíč k obnově

Právě ve svém výkladu velké řeči Ježíšovy o Eucharistii (Jan 6) vyjádřil Luther svůj odmítavý postoj k Božimu Tělu: „Nejsem k žádnému svátku tolik nepřátelský... jako k tomuto. Žádným svátkem není Bůh a jeho Kristus více urážen, než tímto dnem a zvláště procesím.“ Nevadily mu vnějškovosti, ale teologické zdůvodnění. Eucharistickou úctou byla otřesena Lutherova nauka o milosti a tím celé jeho učení. Nikde nebylo narušeno protes-

tantské chápání svátosti tolik, jako v této liturgické praxi.

Právě tak se stalo procesi Božího Těla v době osvícenství záštitou, oporou při obraně víry v nadpřirozeno. Podobně se tříbili duchové na eucharistické úctě také v tzv. „sporu o modernismus“ na začátku 20. století.

Spolu s Benediktem XVI., který vyvolal „nové eucharistické jaro“, smíme očekávat především od eucharistické úcty překonání dnešní krize víry a plodnou novou evangelizaci.

Z Kirche heute 8+9/2014 přeložil -mp-

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ V kontextu celého textu je třeba tomu rozumět tak, že se jedná o rozhodnutí, která vedou k upevnění a rozvoji zbožnosti v církvi. [pozn. red.]

Zasvěcení Aleppa Panně Marii Fatimské je závanem naděje

Lidé se nadechli naděje a s novou silou uvěřili v pokojnou budoucnost – tak komentuje zasvěcení města Aleppa zdrceného válkou Panně Marii Fatimské polská řeholnice s. Brygida Maniurka z kongregace františkánek Misionářek Panny Marie, která v Aleppu pracuje. Díky třídením oslavám se do města začal vracet normální život. Už na začátku války bylo Aleppo svěřeno Panně Marii. Dělo se to však pod padajícími bombami. Nyní jsme mohli vyjít do ulic a společně v procesi slavit příjezd sochy Panny Marie Fatimské, která s poselstvím pokoje putuje v těchto dnech po celém Blízkém východě – říká sestra Brygida Maniurka.

„Pro všechny křesťany v Aleppu to byla veliká událost, ale nejen pro ně – dokonce i muslimové se zastavovali na ulici, vyhlíželi z oken nebo vycházeli na balkóny, aby pozdravili sochu Panny Marie, protože Maria je uctívána také v islámu. Vyšli jsme v procesi za zpěvu, děti, které přistoupily letos k prvnímu svátému přijímání, sypaly květy – a jak je na Blízkém východě zvykem, vítaly uctí-

vané zobrazení také sypáním rýže. Mnozí plakali, protože Aleppo muselo čekat šest let na to, aby bylo opět možné vyjít do ulic v procesi a vydat svědectví své víry. Samozřejmě i nyní událost doprovázela mimořádná bezpečnostní opatření, protože válka stále trvá. Ve františkánském kostele pak pokračovaly modlitby, růženec, zpěvy a mše svatá. Krásné bylo to, že po všechny tyto dny lidé přicházeli k modlitbám, někdy s celými rodinami, jindy třeba jen proto, aby chvíli setrvali v přítomnosti Panny Marie. Byl to skutečně překrásný čas, provázený nadějí, že nám Panna Maria Fatimská nakonec vyprosí milost pokoje.“

Aleppské oslavy probíhaly ve dnech 11.-13. května a sbíhaly se tak s návštěvou papeže Františka ve Fatimě u příležitosti stého výročí zjevení. Zúčastnili se jich všichni biskupové a kněží přítomní v tomto syrském městě. Socha Panny Marie Fatimské nyní putuje přes Damašek, Libanon a Jordánsko do Izraele.

www.radiovaticana.cz, 17. 5. 2017

Z duchovních deníků Alice Lenczowské

Jsem skrytý v Hostii

Pokračujeme ve zveřejňování výběru z textů polské mystičky obdařené mystickým darem rozmluv s Pánem Ježíšem. Na doporučení arcibiskupa Andrzeje Dzięgy texty prozkoumala teologická komise a uznala, že se shodují s naukou církve. Bůh prostřednictvím A. Lenczowské vybízí každého z nás, aby se s naprostou důvěrou svěřil jeho vedení.

Čím je Eucharistie?

† Eucharistie je vzorem postoje vůči druhému člověku. A zároveň je to dar Lásky, na který je možné odpovědět jenom vděčností a láskou.

Čím je Hostie?

† Lidem, kteří ve Mne věří, jsem dal znamení, abych jim usnadnil setkání se Mnou. V tom znamení jsem Já, přicházím, když volají. Musí věřit, i když nevidí. I když se ukrývám v podobě chleba a vína.

- Proč?

† Zkouška života se opírá o víru. Je třeba věřit mému Slovu, ačkoliv oko nevidí a ucho neslyší. Víra musí být větší

než možnosti těla a smyslů. Musí je překračovat, tehdy je skutečně vírou. Na takové se dá stavět.

Kromě toho je třeba přijmout lidskou malost, nedokonalost, neschopnost. Tělo omezuje - nedovoluje vnímání a poznávání Pravdy. Pravdu mohu vyjít pouze Já prostřednictvím své milosti. Čím víc důvěry - tím větší milosti. Pravda se dá najít rozumem, ale ještě více srdcem. Když budeš toužit a důvěřovat, přijdu a otevřu oči tvé duše. Tehdy dojdeš poznání a tvé srdce bude uchváčeno.

Co se děje při proměňování?

† Přicházím obklopen anděly, ve chvále svého Otce, a svoje Tělo pokládám na obětní oltář. Tak, jak jsem před-

pověděl během poslední večeře a jak jsem učinil na Golgotě. Pokládám je v blízkosti lidí a toužím, aby společně s Mojí obětí položili na oltář svá srdce - svůj osud.

Toužím, abych tam nebyl sám, jako na Golgotě. Tak často stojí a dívají se. Tak často kněz trhá moje Tělo s lhostejností Řimana, který Mne přibíjel na kříž. Pověz jim, aby Mi nepůsobili bolest svou lhostejností. Aby se Mne dotýkali svým zrakem a svými rukama s větší jemností a porozuměním. Já se pro ně stále dávám na oltář Golgoty. Všechno to vidím a všechno cítím.

Čím je svaté přijímání?

† Uctíváním, které Otcí obětují ve tvém srdci, ve tvé duši. Musíš se tohoto uctívání účastnit s plným vědomím, máš se připojit se svou obětí k mé. S celou svou mocí a ze všech sil. Takto přijatá Nejsvětější svátost je společenství se Mnou v Oběti a uctívání Boha Otce - proměňuje duši a dává Moji sílu.

S jakým postojem přijímat v čase Nejsvětější svátost?

† Poznávat Mne a dotýkat se Mne je možné srdcem milujícím a důvěřujícím - srdcem dítěte. (...)

Ať tě nezajímá kněz, který koná moji Oběť. Nepozoruj ho, nehodnoť. Nevybíreš si Oběť, kterou koná tvůj oblíbený kněz. Nechod' tam kvůli němu. Přicházej jenom kvůli Mně - kvůli skutečnému svému daru na oltáři a kvůli přijetí mého Daru v přijímání.

Setrvávej ve Mně a buď něžná. Vynahrazuj Mi vyprahlost mých vyvolených. O nedělích zažívám mnoho pokoření, když se Mne moji vyvolení dotýkají se zatvrzelým srdcem a tak konají Oběť mše svaté. Vynahrazuj Mi jejich chlad a vnitřní prázdnotu, s jakou ke Mně přistupují. Podávej Mi sladký nápoj své lásky, abych necítil ocet smíchaný se žlučí, který Mi hodně z nich podává k pití.

Žízňím po lásce svých dětí a stále volám z obětního stolu: *Žízňím*. Toužím po vašich srdcích, abych je naplnil svou Láskou. Toužím po čistých srdcích, aby v nich byla jenom moje Láska.

Z Miłujcie się! 1/2016 přeložila -vv- (Redakčně zkráceno)

Belgičtí biskupové proti veškerým formám eutanazie

Odpovědi na utrpení psychicky nemocných lidí, kteří jsou v terminálním stadiu, musí být blízkost a zajištění paliativní péče, nikoliv jejich odhození. Píší o tom belgičtí biskupové v prohlášení, jímž absolutně odmítají veškeré formy eutanazie, která je v této zemi legální i pro lidi trpící psychickou poruchou. Oficiální stanovisko episkopátu bylo očekáváno od chvíle, kdy kongregace Bratří milosrdné lásky povolila provádění eutanazie ve svých nemocnicích. (viz Světlo 21/2017 s. 5)

Tato belgická kongregace (Frères de la Charité de Gand), založená v roce 1807 v Gentu, vede v Belgii pět psychiatrických klinik, které mají pět tisíc pacientů. Rozhodnutí svých belgických spolubratří odsoudil generální představený kongregace. Už na konci dubna prohlásil, že je v rozporu s řádovým charismatem, označil je za nepřipustné a vybídl biskupy k zaujetí jasného stanoviska. Belgický episkopát ve svém prohlášení nyní píše, že si uvě-

domuje, jak obtížný a delikátní úkol leží na těch, kdo pečují o psychicky nemocné v terminálním stadiu. „I s vědomím nesmírného psychického utrpení i toho, že daný člověk může prožívat drama a nevidět perspektivy, potvrzujeme rozhodně odmítnutí veškerých forem eutanazie,“ píše belgičtí biskupové.

Biskupové dále zdůrazňují, že nejen křesťané, ale celá společnost se musí konfrontovat s otázkou, co nás skutečně činí lidmi, v čem spočívá pravý pokrok a kde leží hranice, které nikomu není dovoleno překračovat, protože bychom tak podkopávali základy naší společnosti. Vybízí také, aby byl dialog ohledně konce života veden s velikou obezřetností.

Eutanazie byla v Belgii legalizována v roce 2002. Během uplynulých čtyř let počet jejích případů vzrostl o 41 procent. Už tři roky je tam legální také eutanazie nezletilých.

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 24. 5. 2017

Suma o darech svatého Josefa (71)

TŘETÍ ČÁST

Kapitola XIII: Dar blahoslavenství chudoby (*Dokončení*)

Čtvrtý důvod⁽¹⁾ vychází z přehledu stupňů chudoby ve zřeknutí se věci. První stupeň spočívá v darování toho, co je nadbytečné přirozenosti, ale nikoliv osobě. Sv. Augustin proto v kázáních *O slovech Páně*⁽²⁾ praví: „Užívej věci nadbytečných, ale dej chudým věci potřebné; užívej věci cenných, ale dej chudým věci nižší hodnoty.“⁽³⁾

Druhý stupeň spočívá v darování toho, co je nadbytečné přirozenosti i osobě, podle slov Páně v 11. kapitole Lukášova evangelia (v. 41): „Dejte to, co je uvnitř, jako almužnu.“ Z toho, co máme nad věci potřebné, je třeba dávat chudým i nad to, co je nutné k jejich jídlu a ošacení.

Třetí stupeň spočívá v darování nejenom nadbytečných věcí, ale také potřebných. Glosa proto praví: „Dělíme se s bližními nejenom o věci vnější a nepotřebné, ale také o vnitřní a velmi potřebné.“

Čtvrtý stupeň spočívá v současném darování všeho nadbytečného i potřebného, avšak v uchování sebe samého. Tak to také učinili někteří filosofové, ale nikoliv kvůli Bohu. Proto Glosa, když komentuje Matouše 19,27: „My jsme opustili všechno“, říká: „Nepřavil pouze: »My jsme opustili všechno«, což učinil také Sokrates a mnozí filosofové, kteří pohrdli bohatstvím, ale: »Šli jsme za tebou«, což je vlastní apoštolům.“

Pátý stupeň spočívá v darování všeho a připojení sebe samého, a to podle slov Páně v 19. kapitole Matoušova evangelia (v. 21): „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej svůj majetek a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi. Pak přijď a následuj mě!“

Šestý stupeň spočívá v darování všeho a opuštění sebe samého a vedle toho v práci vlastníma rukama, aby člověk měl to, z čeho by mohl přispívat potřebným a pozvedat je z jejich tělesné bíd, jak to říká Apoštol ve 4. kapitole listu Efezanům.⁽⁴⁾ Na tomto stupni chudoby se nacházel svatý apoštol Pavel, jak se to uvádí v 20. kapitole Skutků apoštolů.⁽⁵⁾ Na tomtéž stupni byl Josef, avšak o to vyšším, o co důstojnější než ostatní byli ti, pro které pracoval, totiž Kristus a nejsvětější Panna. Josef tedy pracoval svými rukama do té míry, aby

ze svého výdělků mohl hradit výdaje nejvyššímu Vládci a Královně světa. Shromáždil takové poklady, že Král a Stvořitel všeho toužil být adoptován za jeho syna a dát mu svou Matku za manželku.

Sedmý stupeň spočívá v darování všeho i sebe samého a v takové práci ducha i těla, aby bližní byl pasen duchovním chlebem. A tento stupeň je vyšší než předešlý, neboť, jak říká sv. Řehoř Veliký, je něčím větším osvěžovat duši, která má žít stále, než břicho, jež má jednou zemřít. A tento stupeň byl společný svaté Panně a blaženému Josefovi, neboť výchovou připravovali pro všechny Krista, živý chléb.

Osmý stupeň spočívá v opuštění všeho i sebe samého a v tom, že bereme část z podstaty svého těla a dáváme ji bližním na občerstvení jejich duší. Tohoto stupně dosáhla jediná nejsvětější Panna, která ze své nejčistší krve připravila pro nás viaticum, živý chléb, jenž sestoupil z nebe. Ona je onou ženou, o níž se píše v 13. kapitole Matoušova evangelia (v. 33) a v 13. kapitole Lukášova evangelia (v. 21): „Žena zadělala kvas do tří měric mouky, až se všechno prokvasilo.“ Třemi měricemi mouky jsou božství, tělo a duše. Kvasem je, jak praví sv. Bernard, víra Panny, kterou spojila Boha s lidskou přirozeností a připravila lidem občerstvení.⁽⁶⁾

Devátý stupeň spočívá v darování všeho bližnímu, včetně vlastního těla a duše a s nimi spojeného božství, za pokrm duše, avšak pod jinou způsobou.⁽⁷⁾ A toto bylo dílem milosrdenství a nejvyšším darem chudoby našeho Pána Ježíše Krista během tohoto života.

Desátý stupeň spočívá v darování sebe celého s tělem, duší a božstvím pod vlastní způsobou za pokrm těla a zároveň duše navždy ve věčné blaženosti. O něm se píše v 14. kapitole Lukášova evangelia (v. 15): „Blahoslavený, kdo se zúčastní hostiny v Božím království.“

Z řečeného je patrné, že stupeň blahoslavenství chudoby byl u Josefa blízký chudobě nejsvětější Panny. Soudím, že za blahoslavenství chudoby se může chápat chudoba pouhého ducha, které nejsou zbaveni ani svatí králové. Kolik šlechticů obojího pohlaví mělo pod zlatým oděvem chudobu ducha! Anežka, Cecilie, Agáta,

Dorotea, nejjasnější panny, oblečené do látek vyšíváných zlatem, zachovávaly toto blahoslavenství chudoby. Kolik papežů, kolik prelátů v čele velkých měst v říši bojující cirkve, ozdobených drahými kameny, zářilo ještě více jako světci touto chudobou! Proto nemálo z nich ani nechtělo vidět zlato či peníze. Naučme se v nebezpečích tohoto pozemského života duchu chudoby, a když si ho osvojíme, budeme říkat, že je po právu nazýván blahoslavenstvím. Okem myslí uvidíme, že rozumné užívání domu, nábytku, zlata, oděvů, pokrmů a nápojů není cizí chudobě ducha. Tehdy také budeme s nestrojenou radostí myslí kontemplovat, kolikerymi radostmi jásal Josef, když v tomto životě objevil poklad chudoby ducha.

(Pokračování)

Z latinského originálu

„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ V první části této kapitoly své Sumy I. Isolani poukazoval na to, že sv. Josef musel vynikat blahoslavenstvím chudoby ducha na základě tří důvodů: pokory srdce, víry i zbožnosti, a zřeknutí se věci. Nyní k nim tedy připojuje důvod čtvrtý. [pozn. překl.]

⁽²⁾ V latinském originále *De verbis Domini*. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Autor zde i níže rozlišuje mezi věcmi potřebnými čili nutnými (*necessaria*) a věcmi nadbytečnými (*superflua*): První jsou ty, které potřebujeme k svému životu, zvláště co se týká jídla, ošacení apod., a druhé je to, co nám zbývá po uspokojení těchto našich potřeb. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Srov. Ef 4,28: „Když někdo kradl, teď už křást nesmí. Ať raději pracuje vlastníma rukama, aby mohl konat dobro a pomáhat těm, kdo trpí nouzí.“ [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ Srov. Sk 20,34–35: „Víte sami, že tyhle moje ruce vydělávaly na všechno, co jsem potřeboval já i moji společníci. Ve všem jsem vám dal příklad, jak se takto vlastní práci máme ujímat potřebných a pamatovat tím na slova Pána Ježíše, protože on řekl: »Blaženější je dávat než dostávat.«“ [pozn. překl.]

⁽⁶⁾ Tělo Pána Ježíše je tělem z Panny Marie, která na jeho početí aktivně spolupracovala svou vírou. A totéž tělo se v Eucharistii stává našim duchovním pokrmem a viatickem při naší smrti, tedy posílou na naši cestě z tohoto světa na věčnost. [pozn. překl.]

⁽⁷⁾ Totiž pod způsobou chleba a vína v Eucharistii. [pozn. překl.]

Lucie vypráví o Fatimě (6)

Při příležitosti 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě předkládáme čtenářům Světla vzpomínky jedné z vizionářek, sestry Lucie dos Santos, které vyšly svého času v českém překladu v knize Františka Presse „Děvečky Boží“. Text je redakčně upraven a doplněn kromě původních také o poznámky redakce Světla.

Výslech na okrese

Díky Bohu toto zjevení rozptýlilo mraky v mé duši a já jsem opět našla mír. Ale když má ubohá matka viděla, jak odevšad přichází mnoho lidí, rmoutila se stále víc. „Ti ubozí lidé,“ říkala, „sem určitě přicházejí oklamáni vašimi lžemi, a já opravdu nevím, co mám dělat, abych je z toho vyvedla.“

Jednoho dne se tedy opět rozhodla, že mě přinutí, abych, jak ona říkala, odvolala. Proto se rozhodla, že mě druhého dne ráno opět zavede do domu pana faráře, aby mě přiměl k přiznání, že jsem lhala, a já abych ho poprosila o odpuštění a vykonala pokání, jaké uzná za vhodné mi uložit; tentokrát byl útok opravdu velmi silný a já jsem byla bezradná. Dobrý farář nás přijal ve své kanceláři – mohla bych říci – s velkou přívětivostí a srdečností. Vyslychal mě velice vážně a šetrně, použiv několika lstí, aby viděl, zda si neprotiřečím nebo nezaměňuji jednu věc za druhou. Nakonec nás propustil s pokrčením ramen, jako by chtěl říci: „Nevím, co k tomu říci, ani co v tom všem dělat.“

Několik dní poté můj strýc a můj otec obdrželi příkazy úřadů, aby se následujícího dne ve stanovenou hodinu dostavili ke správci okresu. Můj otec měl přivést mne a strýc Františka a Hyacintu. Sídlo správy je ve Vila Nova de Ourem, vzdáleném tři míle.⁽¹⁾ To byla pro tři děti jako my pořádně daleká cesta. Jediným způsobem cestování pro nás tehdy bylo jít pěšky nebo jet na oslu. Můj strýc ihned odpověděl, že on sám se sice dostaví, ale své děti nepřivede. „Nemohly by ujít takový kus cesty pěšky,“ řekl, „a jet na mé oslici nedokážou. Nejsou na to zvyklí. A mimo to nejsem povinen vodit k soudu dvě děti tohoto věku.“ V mé rodině soudili jinak: „Má dcera půjde,“ řekl můj otec, „je na ní, aby se zodpovídala. Co se týče mne, nemyslím si o tom nic. Lhala-li, bude jen dobře, bude-li potrestána!“

Druhého dne velmi brzo ráno mě posadili na oslici, z níž jsem během cesty

tříkrát spadla, a odjela jsem doprovázena otcem a strýcem. Během oné cesty, jak vzpomínám, jsem učinila tuto úvahu: Jaký je rozdíl mezi mými rodiči a svým strýcem a tetou! Oni se vydávají bránit své děti, moji vlastní rodiče s naprostou lhostejností dopouštějí, aby bylo se mnou činěno cokoliv! Ale v hloubi srdce jsem si říkala – trpělivost. Takto mám zase štěstí, že mohu více trpět pro tvou lásku, ó můj Bože, a za obrácení hříšníků. V těchto úvahách jsem našla útěchu.

Na úřadě jsem byla vyslýchána samotným správcem v přítomnosti otce, strýce a jiných pánů, které jsem neznala. Správce chtěl vsí mocí, abych mu prozradila tajemství a slíbila, že se už na Cova da Iria nevrátím. Aby toho dosáhl, nešetřil sliby ani hrozbami. Když viděl, že ničeho nedosáhl, propustil mě s prohlášením, že svého určitě docílí, i kdyby mě to mělo stát život. Udělil pořádnou důtku mému strýci, protože nesplnil jeho rozkaz, načež jsme se mohli vrátit domů.

Trápení pokračuje

V naší rodině však byla ještě jiná příčina k trápení, za kterou, jak se říkalo, jsem byla zodpovědná. Pozemek na Cova da Iria patřil mým rodičům. V dolní části byl kus úrodné země, kde se pěstovalo hodně kukuřice a zeleniny. Na svazích by-

*„Modlete se, hodně se modlete
a číňte oběti za hříšníky!
Neboť mnoho duší jde do pekla,
protože není nikoho,
kdo by se za ně obětoval a modlil.“*

ly olivy a duby. Jenomže jakmile sem začali chodit lidé, nemohli jsme zde už nic pěstovat. Všechno rozdupalí. Mnozí přijeli s povozy a zvířata snědla a zničila, co vůbec zůstalo. Matka nad tou ztrátou bédověla a říkala mi: „Až budeš chtít jíst, běž o to požádat tu Paní!“ Mé sestry dodávaly: „Ty teď budeš jíst pouze to, co bude vypěstováno na Cova da Iria!“

To všechno mi působilo takové utrpení, že jsem se už neodvažovala ani vzít si kousek chleba k jídlu. Matka, aby mě přinutila říci pravdu, jak říkala, často se o to pokoušela s použitím polena na otop nebo hole od koštěte. Ale protože byla současně mojí matkou, vzápětí se snažila, aby obnovila mé vyčerpané síly, a když viděla, jak hubnu a dostávám nezdravou barvu, rmoutila se v obavě, abych neonemocněla. Ubohá matka, jak ji lituji. Ve skutečnosti měla pravdu, když o mně soudila, že nejsem hodna takové přízně naší Paní, a právě proto mě považovala za lhářku. Bylo zvláštní Boží milostí, že mě nikdy nenapadla ani ta nejmenší myšlenka, ani to nejmenší hnutí revolty proti tomu, jak se mnou jednala. Protože mi anděl oznámil, že mi Bůh sešle utrpení, vždycky jsem v tom všem viděla Boha, který si to přeje právě takto. Láska, uznání a respekt, které jsem ke své matce cítila, neustále vzrůstaly, jako bych jí byla hýčkána. A za to, že se mnou zacházela právě tak, jsem jí teď vděčnější, než kdyby mě nadále vychovávala rozmazlováním a laskáním.

Pokud se nemýlím, právě toho měsíce přišel poprvé abbé Formigao⁽²⁾, aby mě vyslychal. Jeho výslech byl vážný a pečlivý. Líbil se mi, protože mi mnoho povídal o praktikování ctností a učil mě, jak ji konat. Ukázal mi obraz svatě Anežky Římské. Vyprávěl mi o jejím mučednictví a dodával mi odvalu k jejímu napodobení. Vracel se každý měsíc mě vyslechnout a vždycky mi dal nějakou dobrou radu, která mi posloužila k duchovnímu růstu.

Jednoho dne mi řekl: „Moje maličká, jste povinna hodně milovat našeho Pána pro tolik milostí a dobra, které vám udělil!“ Tato věta se vryla tak hluboce do mé duše, že od té chvíle jsem si navykla bez ustání našemu Pánu říkat: „Můj Bože, miluji tě z vděčnosti za milosti, které jsi mi udělil!“ Sděčila jsem tuto modlitbu, již jsem si velmi zamilovala, Hyacintě a jejímu bratru a Hyacintu si ji vzala tak k srdci, že uprostřed těch nejrušněj-

ších her se zeptala: „Nezapomněli jste říci našemu Pánu, že ho milujete za milosti, které vám udělil?“

Uvěznění

Nad tím vším se pozvedl 13. srpen. Od svítání lidé přicházeli ze všech stran. Všichni nás chtěli vidět, dotazovat se nás, přednášet nám své prosby, abychom je vyřídili Přesvaté Panně. V rukou všech těch lidí jsme byli jako míček, kterým si mezi sebou pohazují kluci. Každý nás táhl na svou stranu a kladl nám svou otázku, aniž by nám dal čas, abychom vůbec někomu odpověděli. Doprostřed všeho tohoto rozruchu padl rozkaz pana správce, abych přišla do domu své tety, kde mě očekává. Dovedl mě tam můj otec, který uvedený rozkaz obdržel. Když jsem přišla, našla jsem správce v místnosti s mými příbuznými. Zde nás vyslyšel a opět se nás snažil přimět, abychom mu prozradili tajemství a slíbili, že se už na Cova da Iria nevrátíme. Protože neuspěl, dal rozkaz, aby nás otec se strýcem zavedli do domu pana faráře.

Zde je třeba do vyprávění Lucie vložit vsuvku, protože ona sama se o tom, co se pak ve skutečnosti odehrálo, podrobněji nezmiňuje. Správce přikázal všem třem dětem, pod záminkou, že je zaveze na Cova da Iria, aby nastoupily do jeho vozu, načež s nimi odjel jakoby oním směrem; na silnici však dal obrátit k Vila Nova de Ourem, odvezl děti do okresního města a tam je dal uvěznit, aby z nich vynutil příznání. Navzdory všem slibům i pohrůžkám, při nichž s předstíranou vážností bylo inscenoováno, že budou uvrženy do kotle s vroucím olejem, děti statečně mlčely.

Kanovník Barthas, pisatel známé knihy o Fatimě, o tom píše: Byl roztopen veliký kotel plný oleje, a pak děti ponechal samotné v uzamčené místnosti; vstoupil dovnitř s četníkem, který chytil surově Hyacintu za paži a prohlásil:

„Jestli nepromluvíš, budeš usmažena jako první.“

Děvčátko mluvit odmítlo, a tak bylo násilím odvečeno do místnosti s kotlem; načež se kat opět vrátil a řekl:

„Tak jednu už máme odbytou! Teď je řada na tobě, Františku!“

František pláče, ale neprojevuje o nic menší pevnost. Je proto surově uchopen a rovněž odvečen do předstírané mučírny.

Fatimské děti Lucie a Hyacinta

Nakonec je řada na největším dítěti a dochází ke stejné scéně.

„Byla jsem přesvědčena,“ prohlásila Lucie, „že ten muž nemluví do větru a že se s námi konec. Neměla jsem však strach a odevzdala jsem se Svaté Panně.“

V mučírně se opět shledala se svými příbuznými, zdravými a neporušenými, i když dosud poděšenými. Jako by pro útěchu je policista ujistil, že brzo budou usmaženi všichni tři najednou...

Z tohoto dobrodružství děti litovaly jen jediného – že zmeškaly schůzku se svou Paní. Ale Svatá Panna jim vše brzo vynahradila.

Vratme se však ještě ke dni 13. srpna. Na Cova da Iria se tehdy shromáždilo na 15 000 osob. Děti sice přijít nemohly, přesto tam však došlo ke zvláštnímu úkazu: Po mocném úderu hromu bylo spatřeno veliké světlo a nad dubem, nad nímž se dětem zjevovala Svatá Panna, se utvořil zářivý oblak, který se po čtvrt hodině zvedl a rozplynul.

Děti byly propuštěny z vězení 15. srpna. Lucie byla doma přivítána velice chladně; poručili jí, aby šla hned pást ovce, zatímco její strýc si děti už ponechal doma a posílal pást jejich bratra Jana. V neděli 19. srpna došlo nenadále k dalšímu zjevení; ale o tom vypráví opět Lucie:

Byla jsem pást ovce společně s Františkem a jeho bratrem Janem na místě zvaném „Valinhos“ (Dolíky) a cítila

jsem, že se přibližuje něco nadpřirozeného. Domnívala jsem se, že se nám zjeví Naše Paní a litovala jsem, že Hyacinta zde není, aby ji mohla vidět, a proto jsem požádala Jana, Františkova bratra, aby pro ni šel. Protože nechtěl jít, nabídla jsem mu za to nějakou maličkost, a tak se za ní rozběhl.

Mezitím jsem s Františkem viděla záblesk světla, který jsme nazývali blesk. Hyacinta přišla a za okamžik nato jsme spatřili nad jedním dubem Naši Paní.

„Co si ode mne přejete?“ tázala jsem se.

„Chci, abyste opět přišli na Cova da Iria třináctého a abyste pokračovali v každodenní modlitbě růžence. Poslední měsíc učiním zázrak, aby všichni uvěřili.“

„Co si přejete, aby bylo učiněno s penězi, které lidé nechávají na Cova da Iria?“

„Nechť jsou udělána dvojce nosítka k procesí. Jedna poneseš ty s Hyacintou a dvě další děvčátka, oblečená v bílém. Druhá František s třemi dalšími chlapci. Peníze na nosítka tak poslouží k svátku Růžencové Panny Marie, a co zůstane, pomůže k výstavbě kaple, kterou zde dají postavit.“

„Chtěla bych vás poprosit o uzdravení několika nemocných.“

„Ano, během roku některé z nich uzdravím.“

Načež se smutným pohledem dodala: „Modlete se, hodně se modlete a čiňte oběti za hříšníky! Neboť mnoho duší jde do pekla, protože není nikoho, kdo by se za ně obětoval a modlil.“

A jako obvykle se začala vznášet směrem k východu.

(Pokračování)

Z knihy František Press:
Děvečky Boží.

Mariánské nakladatelství, Brno 1992
(Redakčně upraveno)

Poznámky:

(1) Jde-li o portugalskou míli, pak se jedná o vzdálenost asi 6,3 km. Podle mapy by to mělo být dokonce více než 10 km.

(2) Abbé Formigao byl prvním historikem Fatimy (narozen v roce 1883 v Tomaru, zemřel roku 1958 ve Fatimě).

Pondělí 12. 6. 2017

6:05 Noční univerzita: P. ThLic. Marcel Puvák – Symboly a mše svatá (1. část) **7:00** Česká věda **7:15** Klapka s... (106. díl): Martem Eslemem a Davidem Surým **8:40** Dar z Mezuzorje **9:00** Anežka Česká **10:05** Do varu s Maxem Kašparů (4. díl): Nemoci dneška **10:20** Od nyníška po tvém **10:30** Barva lásky **11:10** Arménie – Víra hory přenáší **11:45** Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Zázraky Pražského Jezulátka **11:50** Sedmihlášky (93. díl): Kamarádím s ptáčkem **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Duchovní malby (1. díl): Andělé **13:15** Ivo Cícvárek na Mohelnickém dostavníku 2014 (3. díl) **13:55** Noční univerzita: PhDr. Jan Stříbrný – Český odboj proti nacistické okupaci **15:10** Don Bosco: Světec, který skákal salta **15:45** Ars Vaticana (25. díl) **16:00** V souvislostech (189. díl) **16:20** Vezmi a čti: Květen 2017 **16:40** Víra do kapsy: Eucharistie **17:00** Živě s biskupem: biskup Tomáš Holub **18:10** Můj chrám: Lukáš Curylo, ředitel charity ČR, kostel sv. Mikuláše v Ostravě-Porubě [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Chrám na Skále **18:35** Sedmihlášky (93. díl): Kamarádím s ptáčkem **18:40** O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků **19:00** Vatican magazine (914. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** Terra Santa news: 7. 6. 2017 **20:00** Bez tebe to nejde [L] **21:05** ARTBITR – Kulturní magazín (41. díl) [P] **21:20** Stopy ve sněhu **22:15** Manželská setkání **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:35** Noemova pošta: Květen **1:05** Vatican magazine (914. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 13. 6. 2017

6:05 Poselství svatých: Johanka z Arku **6:15** Setkání s Václavem Hudečkem (2. díl): 39. ročník MF Pardubické hudební jaro **7:15** Jihomoravské město Dubňany **7:50** Pod lampou **10:00** Muzikanti, hrajte **10:30** V souvislostech (189. díl) **10:50** Víra do kapsy: Eucharistie **11:10** Vatican magazine (914. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **11:45** Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Chrám na Skále **11:50** Sedmihlášky (93. díl): Kamarádím s ptáčkem **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Cesta k andělům (96. díl): Chinaski a její 2 členové – Michal Malátný a Ondřej Škoch **13:15** Ars Vaticana (25. díl) **13:30** Kulatý stůl: Radost lásky **15:05** Můj Bůh a Walter: Historie církve **15:20** Nárožní kámen **16:05** Outdoor Films s Natálií a Michalem Maděrovými (34. díl): Na kajaku kolem Velké Británie **17:40** Do varu s Maxem Kašparů (4. díl): Nemoci dneška **18:00** Cirkus Noeland (10. díl): Roberto, Kekulín a žirafa **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Křížová cesta **18:35** Sedmihlášky (93. díl): Kamarádím s ptáčkem **18:40** Animované biblické příběhy: Mesias přichází **19:15** Od nyníška po tvém **19:30** Zpravodajské Noeviny (874. díl): 13. 6. 2017 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [P] **21:05** Víra do kapsy: Eucharistie **21:20** Zpravodajské Noeviny (874. díl): 13. 6. 2017 **21:40** Řeckokatolický magazín (114. díl) [P] **22:00** Post Scriptum **22:15** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (132. díl): Krajem beze stínů po třicáté **23:40** Terra Santa news: 7. 6. 2017 **0:05** Ozvěny Festivalu dobrých zpráv 2016 **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 14. 6. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (873. díl): 13. 6. 2017 **6:25** Klapka s... (107. díl): Miroslavem Trudičem **7:50** Vatican magazine (914. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:25** Noční univerzita: PhDr. Jan Stříbrný – Český odboj proti nacistické okupaci **9:40** Přímý přenos generální audience papeže [L] **11:00** O starých Starých Hamrech **11:45** Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Křížová cesta **11:50** Sedmihlášky (93. díl): Kamarádím s ptáčkem **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (25. díl) **13:00** Propast **13:30** Meandry řeky Odry **14:40** ARTBITR – Kulturní magazín (41. díl) **14:55** Poselství svatých:

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Johanka z Arku **15:05** Česká věda **15:20** Víra do kapsy: Eucharistie **15:35** Zpravodajské Noeviny (873. díl): 13. 6. 2017 **16:00** Můj chrám: Lukáš Curylo, ředitel Charity ČR, a kostel sv. Mikuláše v Ostravě-Porubě **16:15** 750 let Svinova **16:55** Po volání: Se sestrami Congregatio Jesu ve Štěkni **18:00** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **18:30** Sedmihlášky (93. díl): Kamarádím s ptáčkem **18:35** Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Zázračná medailka **18:40** Frano z Malesie **19:10** Muzeum Kysuckej dediny vo Výchylovke **19:30** Terra Santa news: 14. 6. 2017 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Duchovní malby (1. díl): Andělé **21:30** Do varu s Maxem Kašparů (5. díl): Krize vztahů [P] **21:55** Noční univerzita: P. ThLic. Marcel Puvák – Symboly a mše svatá (2. část) **23:00** Generální audience Svatého otce **23:40** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (132. díl): Krajem beze stínů po třicáté **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 15. 6. 2017

6:05 O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků **6:25** Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr **7:35** Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa **7:45** Do varu s Maxem Kašparů (5. díl): Krize vztahů **8:00** Terra Santa news: 14. 6. 2017 **8:20** Výpravy do divočiny: Šelmy hledají domov **9:55** Od nyníška po tvém **10:10** Kulatý stůl: Radost lásky **11:45** Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Zázračná medailka **11:50** Sedmihlášky (93. díl): Kamarádím s ptáčkem **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Setkání s Václavem Hudečkem (2. díl): 39. ročník MF Pardubické hudební jaro **13:25** Generální audience Svatého otce **14:00** Muzikanti, hrajte **14:30** Ars Vaticana (26. díl) **14:40** Tajemství skla **14:50** Řeckokatolický magazín (114. díl) **15:05** Cesta k andělům (96. díl): Chinaski a její 2 členové – Michal Malátný a Ondřej Škoch **16:00** Zpravodajské Noeviny (873. díl): 13. 6. 2017 **16:20** Trinidad a Tobago: Všichni vy žijnívi, pojďte **17:15** Poutní místo Starý Bohumín **17:25** Vatican magazine (914. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:00** Animované biblické příběhy: Mesias přichází **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Cesta domů **18:35** Sedmihlášky (93. díl): Kamarádím s ptáčkem **18:50** Poselství svatých: Johanka z Arku **19:00** Večeře u Slovaka: 11. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (874. díl): 15. 6. 2017 [P] **20:00** Cvrlikání (53. díl): David Stypka & Bandjeez [L] **21:10** Putování po evropských kláštřích: Opatství Egmond **21:40** Zpravodajské Noeviny (874. díl): 15. 6. 2017 **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny (874. díl): 15. 6. 2017 **0:30** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 16. 6. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (874. díl): 15. 6. 2017 **6:25** Pro vita mundi (136. díl): Eva Hudečková **7:15** Vezmi a čti: Květen 2017 **7:30** Franz Liszt: Virtuóz hudby **8:20** Můj chrám: Lukáš Curylo, ředitel Charity ČR, a kostel sv. Mikuláše v Ostravě – Porubě **8:35** Noční univerzita: P. ThLic. Marcel Puvák – Symboly a mše svatá (2. část) **9:40** Víra do kapsy: Eucharistie **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (41. díl) **10:15** Bez tebe to nejde **11:15** Duchovní malby (1. díl): Andělé **11:45** Putování do Lurd s Luckou a Bárrou: Cesta

domů **11:50** Sedmihlášky (93. díl): Kamarádím s ptáčkem **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků **13:10** Ars Vaticana (26. díl) **13:20** Do varu s Maxem Kašparů (5. díl): Krize vztahů **13:40** Ivo Cícvárek na Mohelnickém dostavníku 2014 (3. díl) **14:20** Výpravy do divočiny: Šelmy hledají domov **16:00** Zpravodajské Noeviny (874. díl): 15. 6. 2017 **16:20** Umění sklářských mistrů **16:55** Buon giorno s Františkem **18:00** Charita Vsetín **18:15** Gavran **18:30** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmulo: Semafor **18:40** Sedmihlášky (93. díl): Kamarádím s ptáčkem **18:45** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **19:20** Putování po evropských kláštřích: Opatství Egmond **20:00** Na pomezí ticha a tmy **20:50** Malá kopa pita vác: MFF Myjava 2017 [L] **22:15** Česká věda **22:30** ARTBITR – Kulturní magazín (41. díl) **22:45** Večeře u Slovaka: 11. neděle v mezidobí **23:10** Legrace za pár drobných **23:30** Kulatý stůl: Dobrovolnictví **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 17. 6. 2017

6:05 Buon giorno s Františkem **7:10** Arménie – Víra hory přenáší **8:25** Cirkus Noeland (10. díl): Roberto, Kekulín a žirafa **8:55** Sedmihlášky (93. díl): Kamarádím s ptáčkem **9:00** Animované biblické příběhy: Mesias přichází **9:35** Můj chrám: Lukáš Curylo, ředitel Charity ČR, a kostel sv. Mikuláše v Ostravě-Porubě **9:50** Missio magazín: Květen 2017 **10:55** Do varu s Maxem Kašparů (5. díl): Krize vztahů **11:10** Poselství svatých: Johanka z Arku **11:25** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:15** Post Scriptum [P] **12:30** Zpravodajské Noeviny (874. díl): 15. 6. 2017 **12:55** Vatican magazine (914. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **13:30** Pod lampou **15:35** Terra Santa news: 14. 6. 2017 **15:55** Otec Karel Tinka, SDB **16:10** Večeře u Slovaka: 11. neděle v mezidobí **16:40** Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple **17:05** V pohorách po horách (28. díl): Hostýn a Skalný – Hostýnské vrchy **17:20** Dole, dole můj víneček zelení: MFF Myjava 2017 [L] **19:00** Spadli z jahody – Brouci Julia a Chmulo: Semafor **19:10** Sedmihlášky (93. díl): Kamarádím s ptáčkem **19:15** 3P 2017: Kristem Propojení, Proměnění a Povolání **19:30** V souvislostech (190. díl) [P] **19:50** Neoblovní kardinál **20:45** Pred muziků chasa stojí: MFF Myjava 2017 [L] **22:10** Cesta k andělům (105. díl): Veronika Žilková **23:05** Řeckokatolický magazín (114. díl) **23:20** Cvrlikání (53. díl): David Stypka & Bandjeez **0:30** Mosambik, svědek víry **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 18. 6. 2017

6:15 Ars Vaticana (26. díl) **6:25** Strání – obec pod Javorínů **6:45** Hrdinové víry (10. díl): Křesťanský politik Jaroslav Cuhra **7:55** Léta letí k andělům (69. díl): Ladislav Havel – rektor Mendelovy univerzity **8:25** Bez tebe to nejde **9:30** Večeře u Slovaka: 11. neděle v mezidobí **10:00** Cvrlikání (53. díl): David Stypka & Bandjeez **11:05** Dopis z Indie **11:30** Řeckokatolický magazín (114. díl) **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (41. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (190. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **13:25** Outdoor Films s Jiřím Horčíčkou a Radimem Zhořem (60. díl): Divočinou Aljašky **15:00** Muzikanti, hrajte **15:30** Poselství svatých: František z Assisi **15:45** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **16:20** Dům nejen ze skla (22. díl) **17:25** Animované biblické příběhy: Beránek Boží **17:55** Sedmihlášky (95. díl): Náš kohout navečír **18:00** Cirkus Noeland (10. díl): Roberto, Kekulín a žirafa **18:55** Mše svatá ze Slavnosti Těla a Krve Páně z Lateránské baziliky v Římě [L] **21:30** V souvislostech (190. díl) **22:00** Vyvolení: hudební taneční představení **23:30** Buon giorno s Františkem **0:35** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **1:15** Polední modlitba Sv. otce Františka **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 12. 6. o 20:30 hod.: V Samárii pri studni (Kresťania a židia: čo nás spája?)

V dejinách nechýbali obdobia vzájomného nepochopenia i nevraživosti. Dnes na Slovensku predstavitelia hlavných kresťanských cirkví a židovských náboženských obcí pravidelne komunikujú. Prečo? O tom budeme naživo diskutovať s predsedom KBS, generálnym biskupom ECAV na Slovensku a predsedom Ústredného zväzu židovských náboženských obcí v Slovenskej republike. Stanislav Zvolenský, Miloš Klátik a Igor Rintel budú hosťami TV LUX. Moderuje Jozef Kováčik.

Utorok 13. 6. o 17:05 hod.: Viera do vrecka

Život so sebou prináša rozličné témy a otázky, najmä tie bežné. Dokážeme o nich rozmýšľať aj hlbšie, z pohľadu viery? Názory a príklady zo života budeme hľadať s odborníkmi i s tými, ktorých sa to priamo týka. Túto reláciu vám každý mesiac prinášajú Saleziáni dona Boska.

Streda 14. 6. o 17:30 hod.: Doma je doma (Tajomné čaro organov)

Moderátorka Janka Fedešová a jej hostia – organológ prof. Marián Mayer a organista Matúš Kucbel odhaľujú krásu kráľovského hudobného nástroja – organu.

Štvrtok 15. 6. o 21:15 hod.: Poltón klub (An(dž)elino)

Skupina An(dž)elino z Nitry o sebe na svojej fb stránke píše: „Hudba a viera je to, čo nás spája. Preto sa našou hudbou snažíme ukázať ľuďom, že aj v dnešnej dobe sa dá žiť viera. Možno pre niekoho hráme tvrdú hudbu, no chceme ukázať, že aj takto sa dá šíriť evanjelium.“ Moderujú Jerguš a Maruš.

Piatok 16. 6. o 16:00 hod.: Vzťahy (Božia logika)

Záverečná časť seriálu VZŤAHY s Palim Dankom, v ktorej budú padať najťažšie otázky... Je ťažké pochopiť matematickú logiku, ale ešte ťažšie tú Božiu... Možno vám aspoň trošku pomôžeme...

Sobota 17. 6. o 16:30 hod.: Svätá omša

Priamy prenos svätej omše z evanjelizačného seminára Oheň v Prešove.

Nedeľa 18. 6. o 16:35 hod.:

Posledný vrchol (dokument)

Španielsky kňaz Pablo Domínguez tragicky zahynul vo svojich 42 rokoch pri zostupe hory Moncayo, posledného vrcholu Španielska s výškou nad 2000 metrov, ktorý túžil zdoláť. Pre mnohých ľudí sa táto smutná udalosť stala momentom, kedy Pablo naplno ožil v ich srdciach.

Tradiční mariánska pout' za nová kněžská a řeholní povolání do Montichiari se koná ve dnech 30. 6. 2017 – 2. 7. 2017.

Cena: 1800 Kč. Duchovní doprovod: P. Jaroslav Stříž. **Kontakt:** rodina Machů, Sehradice, tel. 577 138 029, mobil 737 186 039.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

10. – 17. ČERVNA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 11. 6.		PO 12. 6.		ÚT 13. 6.		ST 14. 6.		ČT 15. 6.		PÁ 16. 6.		SO 17. 6.	
Antifona	746	842	934	1045	1734	1953	964	1077	759	856	996	1113	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	783	881	784	883	783	881	784	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	746	842	935	1045	1734	1953	964	1078	759	857	997	1114	1666	1883
Antifony	747	843	935	1046	950	1062	965	1079	760	857	998	1115	1014	1132
Žalmy	813	914	936	1046	950	1063	965	1079	813	914	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	748	843	938	1049	1735	1954	969	1083	761	857	1001	1118	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	748	843	939	1050	1735	1954	969	1083	761	858	1002	1119	1669	1886
Prosby	748	843	939	1050	1724	1943	969	1084	761	858	1002	1119	1655	1886
Závěrečná modlitba	749	844	939	1050	1390	1562	970	1084	762	859	1002	1120	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	749	845	940	1051	954	1067	970	1085	762	859	1003	1120	1018	1137
Antifony	749	845	940	1051	955	1068	971	1085	763	860	1004	1121	1019	1138
Žalmy	818	919	940	1052	955	1068	971	1085	1265	1403	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	749	845	943	1054	957	1070	973	1088	763	860	1006	1124	1021	1141
Závěrečná modlitba	749	844	943	1054	957	1071	973	1088	762	859	1006	1124	1022	1141
Nešpory:														
	SO 10. 6.													
Hymnus	742	837	750	846	944	1056	1736	1955	755	851	764	861	1008	1125
Antifony	743	838	751	847	945	1057	960	1073	756	852	765	862	1009	1126
Žalmy	743	838	751	847	945	1057	960	1073	756	852	765	862	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	745	840	753	849	947	1060	1737	1956	758	854	767	864	1011	1129
Ant. ke kant. P. M.	745	841	753	850	948	1060	1737	1956	758	855	767	864	1011	1129
Prosby	745	841	754	850	948	1060	1731	1950	758	855	767	865	1011	1129
Záv. modlitba	749	844	749	844	948	1061	1390	1562	762	856	762	859	1012	1130
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 11. 6. – slavnost

Nejsvětější Trojice

1. čt.: Ex 34,4b–6.8–9

Dan 3,52.53.54.55.56

Odp.: ...*chvályhodný a svrchovaně velebený navěky.*

2. čt.: 2 Kor 13,11–13

Ev.: Jan 3,16–18

Pondělí 12. 6. – ferie

(v ostravsko-opavské diecézi: památka bl. Marie Antoníny Kratochvilové a druhů)

1. čt.: 2 Kor 1,1–7

Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9

Odp.: 9a (*Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.*)

Ev.: Mt 5,1–12

Úterý 13. 6. – památka

sv. Antonína z Padovy

1. čt.: 2 Kor 1,18–22

Ž 119(118),129.130.131.132.133.135

Odp.: 135a (*Ukaž, Pane, jasnou tvář svému služebníku!*)

Ev.: Mt 5,13–16

Středa 14. 6. – ferie

1. čt.: 2 Kor 3,4–11

Ž 99(98),5.6.7.8.9

Odp.: srov. 9c (*Svatý jsi, Hospodine, náš Bože!*)

Ev.: Mt 5,17–19

Čtvrtek 15. 6. – slavnost Těla a Krve Páně

1. čt.: Dt 8,2–3.14b–16a

Ž 147,12–13.14–15.19–20

Odp.: 12a (*Jeruzaléme, oslavuj Hospodina! Nebo: Aleluja.*)

2. čt.: 1 Kor 10,16–17

Ev.: Jan 6,51–58

Pátek 16. 6. – ferie

1. čt.: 2 Kor 4,7–15

Ž 116B(115),10–11.15–16.17–18

Odp.: 17a (*Přinesu ti obět' diků, Hospodine. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Mt 5,27–32

Sobota 17. 6. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: 2 Kor 5,14–21

Ž 103(102),1–2.3–4.8–9.11–12

Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)

Ev.: Mt 5,33–37

PRO DĚTI

MALÝ KRÁL

Ivan Renč • Ilustrovala Zdenka Krejčová • Redakce Richard Straberger • Odpovědná redaktorka Ivana Trefná

Jsou v mém království dobří a poctiví lidé? Jsou hodní na děti? Starají se o ně pečlivě a mají je rádi nade všechno bohatství? Odpovědi na takové otázky hledá mladičkový král při šesti výpravách po svém království. Na nich zažívá různá dobrodružství a zároveň poznává lidské vlastnosti, jakými jsou obětavost, vlídnost, pracovitost, ale i zloba, chamtivost a zlomyslnost. Kniha nabízí dětskému čtenáři zábavné čtení i poznání, co je pro dobré vztahy mezi lidmi podstatné a nezbytné.

*Karmelitánské nakladatelství
Váz., 143x205mm, 128 stran, 299 Kč*

ZTRACENÍ V BOUŘI

Maria Grace Dateno FSP • Z angličtiny přeložila Magdaléna Šobánková • Ilustrace Paul Cunningham

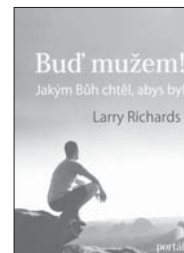
Kniha je pokračováním série příběhů pro děti ve věku 6–9 let. Děti našly způsob, jak se opět dostat do doby Ježíšovy. Tentokrát se potkávají s Jonatanem, s nímž zažívají další dobrodružství. On je tím chlapcem, jenž poskytl Ježíši pět chlebů a dvě ryby, jak nám o tom vypráví Janovo evangelium.

Paulínky • Brož., 140x210 mm, 80 stran, 99 Kč

PRO MUŽE

BUĎ MUŽEM! • JAKÝM BŮH CHTĚL, ABYS BYL
Larry Richards • Z angličtiny přeložila Monika Kittová • Odpovědný redaktor Martin Bedřich

Kniha amerického katolického kněze je knihou, kterou píše muž pro muže. Je psána jasným, přímým, přitom ale vtípným a hlubokým způsobem, takže duchovní témata předkládá nikoli jako slabost, ale jako chlapská rozhodnutí správného muže, který bere život vážně a zodpovědně do svých rukou. Kniha do současného světa vrostlého autora zachycuje řadu osobních zážitků a zkušeností, přitom ale není upovídána a cílí vždy k podstatě věci. Duchovní život chápe jako výzvu, jako latku, které chce pořádný muž dosáhnout. Každá kapitola je zakončena motivačními otázkami a body k přemýšlení, které jsou pro čtenáře skutečnou pobídkou.

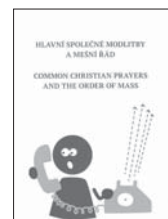
Portál, s. r. o. • Brož., A5, 216 stran, 349 Kč

KE MŠI SVATÉ

HLAVNÍ SPOLEČNÉ MODLITBY A MEŠNÍ ŘÁD (ČESKY A ANGLICKY)

Ilustrace Ája Kuchařová

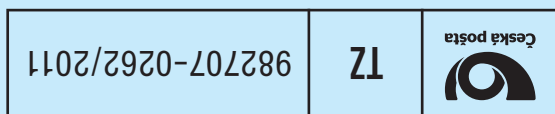
Bilingvní česko-anglické texty základních modliteb a mešní řád v drobné brožurce. Skvělý praktický pomocník jak pro ty, kdo do zahraničí vyjíždí, tak pro ty, kdo ze zahraničí přijíždí. Použit je nový anglický překlad mešních textů. Vyšlo s církevním schválením.

Cesta • Brož., A6, 56 stran, 59 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spol. s r. o. Vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r. o., Olomouc, 24. Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrace značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjevních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.